

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2013/55/EU IRÁNYELVE

(2013. november 20.)

a szakmai képesítések elismeréséről szóló 2005/36/EK irányelv és a belső piaci információs rendszer keretében történő igazgatási együttműködésről szóló 1024/2012/EU rendelet (az IMI-rendelet) módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 46. cikkére, 53. cikkének (1) bekezdésére és 62. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

(1) A szakmai képesítések elismeréséről szóló, 2005. szeptember 7-i 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ egy, eredetileg tizenöt irányelven alapuló kölcsönös elismerési rendszert foglalt egységes szerkezetbe. Az irányelv korlátozott számú szakma (az ágazati foglalkozások) esetében képzési minimumkövetelményeken alapuló, feltétel nélküli elismerést ír elő, ezenkívül rendelkezik a képzés elvégzését tanúsító okiratok elismerésének általános rendszeréről és a szakmai tapasztalat feltétel nélküli elismeréséről. A 2005/36/EK irányelv ezenkívül új rendszert vezetett be a szabad szolgáltatásnyújtást illetően. Fontos tudni, hogy az uniós polgárok harmadik országbeli családtagjai az Unió polgárai és családtagjaik a tagállamok területén belüli szabad mozgásáról és tartózkodásáról szóló, 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ értelmében egyenlő bánásmódban részesülnek. A harmadik országbeli állampolgárok az oklevelek, bizonyítványok és egyéb szakmai képesítések elismerését illetően is egyenlő bánásmódban részesülhetnek a vonatkozó nemzeti eljárásoknak megfelelően, különös uniós jogi aktusok, például a huzamos tartózkodási jogra, a menekültekre, a kékkártya-birtokosokra és a tudományos kutatókra vonatkozó jogi aktusok keretében.

(2) A Bizottság az „Egységes piaci intézkedéscsomag – Tizenkét mozgatórugó a növekedés serkentéséhez és a bizalom növeléséhez, »Együtt egy újfajta növekedésért«” című 2010. október 27-i közleményében megállapította, hogy ezen a területen az uniós jog korszerűsítésére van szükség. Az Európai Tanács a 2011. október 23-i következtetéseiben támogatásáról biztosította ezt a korszerűsítést, és arra ösztönözte az Európai Parlamentet és a Tanácsot, hogy 2012 végéig politikai megállapodást érjenek el a 2005/36/EK irányelv felülvizsgálata tekintetében. Az Európai Parlament a szakmai képesítések elismeréséről szóló 2005/36/EK irányelv végrehajtásáról szóló, 2011. november 15-i állásfoglalásában ⁽⁵⁾ jogalkotási javaslat benyújtására kérte a Bizottságot. Az uniós polgárságról szóló, „Az uniós polgárok jogainak érvényesítése előtt álló akadályok lebontása” című 2010. október 27-i 2010. évi jelentés kiemeli a szakmai képesítések elismerésével kapcsolatos adminisztratív terhek csökkentésének szükségességét.

(3) A hivatalos kormányzati aktussal kinevezett közjegyzőket a szakmájuk gyakorlásának megkezdésére és gyakorlására az egyes tagállamokban vonatkozó különleges és eltérő rendszerek miatt ki kell zárni a 2005/36/EK irányelv hatálya alól.

(4) A belső piac erősítése és a szakemberek szabad mozgásának elősegítése, és emellett a szakmai képesítések hatékonyabb és átláthatóbb elismerésének biztosítása céljából az európai szakmai kártya bevezetése hozzáadott értékkel bírna. A kártya különösen az átmeneti mobilitás és a feltétel nélküli elismerés rendszere szerinti elismerés megkönnyítése, valamint egy, az általános rendszeren belüli egyszerűsített elismerési folyamat bevezetése szempontjából volna hasznos. Az európai szakmai kártya célja az elismerési folyamat egyszerűsítése, illetve költséghatékonyság és működési hatékonyság bevezetése, ami a szakemberek és az illetékes hatóságok hasznára válik. Az európai szakmai kártya bevezetésekor figyelembe kell venni az érintett szakma véleményét, előtte pedig az érintett szakma vonatkozásában megfelelőségi vizsgálatot, illetve a tagállamokra vonatkozóan hatásvizsgálatot kell lefolytatni. Ahol szükséges, e vizsgálatot a tagállamokkal közösen kell lefolytatni. Az európai szakmai kártyát a szakember kérésére kell kibocsátani, miután a szakember benyújtotta a szükséges iratokat, és az illetékes hatóságok lefolytatták a vonatkozó ellenőrzési eljárásokat. Amennyiben az európai szakmai kártyát letelepedés céljából bocsátják ki, annak elismerési határozatnak kell minősülnie, és a 2005/36/EK irányelv szerinti bármely más elismerési határozattal egyenértékűnek kell lennie. Az európai szakmai kártya kiegészíti,

⁽¹⁾ HL C 191., 2012.6.29., 103. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2013. október 9-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2013. november 15-i határozata.

⁽³⁾ HL L 255., 2005.9.30., 22. o.

⁽⁴⁾ HL L 158., 2004.4.30., 77. o.

⁽⁵⁾ HL C 153. E, 2013.5.31., 15. o.

nem pedig helyettesíti az egy adott szakma gyakorlásának megkezdéséhez kapcsolódó regisztrációs követelményeket. Nincs szükség az európai szakmai kártya bevezetésére olyan jogi szakmák esetében, amelyek számára az ügyvédi szolgáltatásnyújtás szabadsága tényleges gyakorlásának elősegítéséről szóló, 1977. március 22-i 77/249/EGK tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ és az ügyvédi hivatásnak a képesítés megszerzése országától eltérő tagállamokban történő folyamatos gyakorlásának elősegítéséről szóló, 1998. február 16-i 98/5/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽²⁾ létrehozott rendszer szerint már kibocsátottak szakmai kártyákat.

- (5) Az európai szakmai kártya működését támogatnia kell a belső piaci információs rendszer keretében történő igazgatási együttműködésről és a 2008/49/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről szóló 1024/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽³⁾ létrehozott belső piaci információs rendszernek (a továbbiakban: IMI). Az európai szakmai kártyának és az IMI-nek növelnie kell az illetékes hatóságok közötti összhangot és bizalmat, ugyanakkor ki kell küszöbölnie az illetékes hatóságok igazgatási munkájának és elismerési eljárásainak indokolatlan átfedéseit, valamint a szakemberek számára nagyobb átláthatóságot és jobbiztonságot kell teremtenie.
- (6) Az európai szakmai kártya igénylési és kibocsátási folyamatának áttekinthető felépítésűnek kell lennie, továbbá biztosítékokat, és a kérelmező számára a vonatkozó jogorvoslati jogokat kell magában foglalnia. A fordítási követelményeket és az igénylő által fizetendő díjak fizetési módjait végrehajtási jogi aktusokkal kell szabályozni annak érdekében, hogy az IMI munkafolyamatai ne csorbuljanak, és azokban ne keletkezzen zavar, illetve hogy az igénylés feldolgozása ne szenvedjen késedelmet. A díjak mértékének meghatározása a tagállamok hatáskörébe tartozik. A tagállamoknak azonban tájékoztatniuk kell a Bizottságot a megállapított díjak mértékéről. Az európai szakmai kártyának és az IMI ahhoz kapcsolódó munkafolyamatainak biztosítaniuk kell a tárolt adatok sértetlenségét, hitelességét és bizalmas kezelését, és meg kell akadályozniuk az adatok által hordozott információhoz való jogellenes vagy jogosulatlan hozzáférést.
- (7) A 2005/36/EK irányelv hatálya csak az ugyanazon szakmát egy másik tagállamban folytatni kívánó szakemberekre terjed ki. Előfordulnak olyan esetek, amikor a fogadó tagállamban az adott tevékenység a saját tagállamhoz képest egy, a tevékenységek tágabb körét magában foglaló szakmának a része. Ha a tevékenységi területek olyan mértékben különböznek, hogy a szakembernek a hiányosságok pótlásához egy teljes oktatási és képzési programot kellene elvégeznie, a szakember kérelmére a fogadó tagállamnak e különös körülmények között lehetővé kell tennie a szakma részleges gyakorlásának megkezdését. Az Európai Unió Bírósága által az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 49. és 56. cikkével kapcsolatos ítélkezési gyakorlatában

meghatározott, és a jövőben esetlegesen tovább fejlődő közérdeken alapuló kényszerítő körülmények fennállása esetén azonban a tagállam számára meg kell adni a lehetőséget, hogy megtagadja a szakma részleges gyakorlásának megkezdését. Ez különösen az egészségügyi szakemberek esetében fordulhat elő, amennyiben szakmájuk gyakorlása kihatással van a közegészségügyre vagy a betegek biztonságára. A részleges gyakorlás megkezdésének engedélyezése nem sértheti a szociális partnerek önszerveződési jogát.

- (8) A fogadó tagállam helyi fogyasztóinak védelme érdekében a tagállamokban való átmeneti és alkalmi szolgáltatásnyújtást biztosítékokhoz, különösen a szolgáltatásnyújtást megelőző tíz év során legalább egy év szakmai tapasztalat meglétéhez kell kötni abban az esetben, ha az adott szakma a saját tagállamban nem szabályozott szakma. Szezonális tevékenységek esetében a tagállamok számára meg kell adni a lehetőséget, hogy ellenőrzéseket végezzenek a területükön nyújtott szolgáltatások átmeneti és alkalmi jellege tekintetében. E célból a fogadó tagállam számára lehetővé kell tenni, hogy évente egyszer tájékoztatást kérhessen a területén megvalósult szolgáltatásokról olyan esetekben, amikor ezt a tájékoztatást a szolgáltatásnyújtó önkéntes alapon korábban nem adta meg.
- (9) A 2005/36/EK irányelv lehetővé teszi, hogy a közegészségügyi vagy közbiztonsági vonatkozásokkal rendelkező szabályozott szakmák esetében a tagállamok az első szolgáltatásnyújtás előtt meggyőződjenek a szolgáltatásnyújtó szakmai képesítéséről. Ez jobbizonytalansághoz vezetett, mivel az illetékes hatóságok mérlegelési körébe utalta az ilyen előzetes ellenőrzés szükségességének eldöntését. A jobbiztonság érdekében a szakembereknek eleve tudniuk kell, hogy szükséges-e a szakmai képzések előzetes ellenőrzése, és hogy mikorra várható határozat. A szakmai képzések előzetes ellenőrzésének a szabad szolgáltatásnyújtásra vonatkozó rendelkezésekben foglalt feltételei semmiképpen nem lehetnek szigorúbbak, mint a letelepedési szabályok. A közegészségügyi vagy közbiztonsági vonatkozásokkal rendelkező szabályozott szakmák esetében a 2005/36/EK irányelv nem sértheti a tagállamok azon lehetőségét, hogy a határon átnyúló egészségügyi ellátásra vonatkozó betegjogok érvényesítéséről szóló, 2011. március 9-i 2011/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽⁴⁾ és a belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽⁵⁾ összhangban alkalmazandó szabályok szerint biztosítási kötelezettséget írjanak elő a szakmai tevékenységek számára.
- (10) A szakoktatási és szakképzési rendszerek hasznos eszköznek bizonyultak a fiatalok foglalkoztatásának és a képzésből a munka világába való zökkenőmentes átmenetnek a biztosítására. A 2005/36/EK irányelv felülvizsgálatának ezért teljes mértékben figyelembe kell vennie azok sajátosságait.

⁽¹⁾ HL L 78., 1977.3.26., 17. o.

⁽²⁾ HL L 77., 1998.3.14., 36. o.

⁽³⁾ HL L 316., 2012.11.14., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 88., 2011.4.4., 45. o.

⁽⁵⁾ HL L 376., 2006.12.27., 36. o.

- (11) Az általános rendszer szerinti elismerési mechanizmus alkalmazása érdekében a különböző nemzeti oktatási és képzési rendszereket különböző szintek szerint kell csoportosítani. E szintek, amelyek létrehozása csak az általános rendszer működését szolgálja, nem lehetnek hatással sem a nemzeti oktatási és képzési struktúrára, sem a tagállamoknak ezen a területen – azon belül az Európai Képesítési Keretrendszer végrehajtására irányuló nemzeti politikákat illetően is – meglévő hatáskörére. Az Európai Képesítési Keretrendszert a szakmai képesítések átláthatóságának és összehasonlíthatóságának előmozdítására hozták létre, és hasznos információforrást jelenthetnek a más tagállamokban kiállított szakmai képesítések elismerését vizsgáló illetékes hatóságoknak. A bolognai folyamatot követően a felsőoktatási intézmények programjaik struktúráját kétszintű, egy alapképzésből és egy mesterfokozatból álló rendszerré alakították át. Annak biztosítása érdekében, hogy a 2005/36/EK irányelvben meghatározott öt szint összhangban legyen a fokozatok ezen új rendszerével, az alapképzést a d), a mesterfokozatot pedig az e) szinthez kell besorolni. Az általános rendszer működése céljára létrehozott öt szint elvben már nem alkalmazható uniós polgároknak a 2005/36/EK irányelv hatálya alóli kizárása kritériumaként, amennyiben ez ellentétes lenne az egész életen át tartó tanulás elvével.
- (12) Az adott szakmát nem szabályozó tagállamból érkező, egyéves szakmai tapasztalattal rendelkező szakemberek által benyújtott elismerési kérelmeknek ugyanolyan elbírálás alá kell esniük, mint azoknak, amelyeket az adott szakmát szabályozó tagállamból érkező szakemberek nyújtanak be. Szakmai képesítésüket a fogadó tagállamban előírt szakmai képesítésekkel kell összehasonlítani a 2005/36/EK irányelvben meghatározott szakmai képesítési szintek alapulvételével. Indokolt, hogy lényeges különbségek esetén az illetékes hatóságok kompenzációs intézkedéseket rendelhessenek el. Az elméleti tudás és a gyakorlati készségek igazolására szolgáló mechanizmusoknak, amelyeket a szakma gyakorlása megkezdésének engedélyezéséhez kompenzációs intézkedésként esetleg előírhatnak, biztosítaniuk kell és tiszteletben kell tartaniuk az átláthatóság és a pártatlanság elveit.
- (13) Az általános rendszerben szabályozott szakmák gyakorlásának megkezdéséhez szükséges képzési minimumkövetelmények harmonizációjának hiányában továbbra is lehetővé kell tenni, hogy a fogadó tagállam kompenzációs intézkedést rendeljen el. Bármely ilyen intézkedésnek arányosnak kell lennie és különösen figyelemmel kell lennie a kérelmező által szakmai tapasztalata során vagy az egész életen át tartó tanulás útján megszerzett, egy illetékes szerv által hivatalosan igazolt ismeretekre, képességekre és készségekre. A kompenzációs intézkedést elrendelő határozatot megfelelő indokolással kell ellátni annak érdekében, hogy a kérelmező jobban megérthesse helyzetét, és a 2005/36/EK irányelv alapján a nemzeti bíróságokhoz fordulhasson bírósági felülvizsgálatért.
- (14) A 2005/36/EK irányelv felülvizsgálatának tanúsága szerint a IV. mellékletben foglalt, ipari, kereskedelmi és kézműipari tevékenységeket felsoroló jegyzékek rugalmasabb aktualizálására és egyértelműsítésére van szükség, és e tevékenységekre továbbra is a szakmai tapasztalaton alapuló feltétel nélküli elismerés rendszerét indokolt alkalmazni. A IV. melléklet jelenleg a gazdasági tevékenységek nemzetközi ágazati osztályozási rendszerén (ISIC) alapul, amely 1958-ban készült, és már nem felel meg a gazdasági tevékenységek mai szerkezetének. Az ISIC osztályozást többször felülvizsgálták 1958 óta. Ezért indokolt a Bizottság számára lehetővé tenni, hogy a feltétel nélküli elismerés rendszerének változtatlanul hagyása érdekében kiigazítsa a IV. mellékletet.
- (15) A folyamatos szakmai fejlődés hozzájárul ahhoz, hogy a szakmai képesítésük feltétel nélküli elismerésében részesülő szakemberek szakmájukat biztonságosan és eredményesen gyakorolhassák. Fontos e szakmák esetében a folyamatos szakmai fejlődés további erősítésének ösztönzése. A tagállamoknak különösen ösztönözniük kell az orvosok, a szakorvosok, a háziorvosok, az általános ápolók, a fogorvosok, a fogszakorvosok, az állatorvosok, a szülésznők, a gyógyszerészek és az építészmérnökök folyamatos szakmai fejlődését. Tájékoztatni kell a Bizottságot a tagállamok által e szakmák gyakorlóinak folyamatos szakmai fejlődésének ösztönzésére tett intézkedésekről, a tagállamoknak pedig meg kell osztaniuk egymással a bevált gyakorlatokat. A folyamatos szakmai fejlődésnek ki kell terjednie a technikai, tudományos, szabályozási és etikai fejleményekre, és arra kell motiválniuk a szakembereket, hogy részt vegyenek a szakmájukhoz kötődő egész életen át tartó tanulásban.
- (16) A harmonizált képzési minimumkövetelményeken alapuló, feltétel nélküli elismerés rendszere arra épül, hogy a tagállamok idejében bejelentik a képesítés megszerzését tanúsító újfajta okiratokat, illetőleg a meglévő módosulásait, a Bizottság pedig közzéteszi őket. Ennek hiányában ugyan nincs biztosíték arra, hogy az ilyen képesítési okiratok birtokosai igénybe vehetik a feltétel nélküli elismerést. Az átláthatóság fokozása és az újonnan bejelentett okiratok elbírálásának megkönnyítése érdekében a tagállamoknak tájékoztatást kell nyújtaniuk az olyan képzési programok időtartamáról és tartalmáról, amelyeknek meg kell felelniük a 2005/36/EK irányelvben foglalt képzési minimumkövetelményeknek.
- (17) Az európai kreditviteli és -gyűjtési rendszer (ECTS) kreditjei az uniós felsőoktatási intézmények nagy részében már most használatosak, és használatuk terjedőben van a szabályozott szakmák gyakorlásához szükséges képesítések megszerzésére irányuló képzések esetében is. Ezért gondoskodni kell arról a lehetőségről, hogy a képzési programok időtartama az ECTS-ben is kifejezésre jusson. Ez a lehetőség nem érintheti a feltétel nélküli elismerés egyéb követelményeit. Egy ECTS-kredit 25–30 tanórának felel meg, míg egy tanév elvégzéséhez rendszerint 60 kreditet kell teljesíteni.

- (18) Az Unión belül a közegészség és a betegbiztonság magas szintjének biztosítása, illetve a 2005/36/EK irányelv korszerűsítése érdekében módosítani kell az általános orvosi képzésre vonatkozó alapfeltételeket abból a célból, hogy a minimális képzési időtartam éveinek és óráinak számához kapcsolódó feltételek kumulatívák legyenek. E módosításnak nem az a célja, hogy csökkenjenek az általános orvosi oktatáshoz kapcsolódó képzési követelmények.
- (19) A szakorvosi képesítéssel már rendelkező és annak megszerzése után további szakképzésre jelentkező szakorvosok mobilitásának elősegítésére a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a képzés egyes részeit elvégzése alól mentesítést adjanak, amennyiben a későbbi képzésnek e részeit az érintett szakorvos már elvégezte egy tagállamban az előző orvosi szakképzési program során. Indokolt, hogy a tagállamok bizonyos keretek között ilyen mentesítést adhassanak olyan orvostudományi szakterületek esetében, amelyekre kiterjed a feltétel nélküli elismerés rendszere.
- (20) Az ápolói szakma az elmúlt harminc évben jelentősen átalakult: a közösségi alapú egészségügyi ellátás, a bonyolultabb gyógykezelések alkalmazása és a technológia állandó fejlődése feltételezik az ápolók felelősségteljesebb feladatok ellátására való képességét. A nemzeti hagyományok szerint eltérően megszervezett ápolóképzésre érvényes, hogy megalapozottabb és eredményorientáltabb módon kell biztosítani, hogy a szakember bizonyos ismereteket és képességeket elsajátítson a képzés során, és hogy legalább bizonyos készségeket alkalmazni tudjon a szakmájához kapcsolódó tevékenységek gyakorlása érdekében.
- (21) Ahhoz, hogy a szülésznők felkészülhessenek a tevékenységükhöz kapcsolódó összetett egészségügyi igények teljesítésére, a szülésznőhallgatóknak már a szülésznői képzés megkezdése előtt szilárd általános tanulmányi háttérrel kell rendelkezniük. A szülésznői képzésre történő felvétel feltételét ezért 12 éves általános és középiskolai oktatás elvégzésére vagy ezzel egyenértékű vizsga sikeres teljesítésére kell szigorítani, kivéve az általános ápolói képesítéssel már rendelkező szakemberek esetében. A szülésznők képzésének fokozottabban kell biztosítani, hogy a szakember elsajátítson bizonyos, a szülésznői tevékenységek gyakorlásához szükséges, a 2005/36/EK irányelvben említett ismereteket és képességeket.
- (22) Az orvosi és fogászati szakmai képesítések feltétel nélküli elismerése rendszerének egyszerűsítése érdekében a 2005/36/EK irányelv hatályának akkor indokolt kiterjednie e szakmai képesítésekre, ha azok a tagállamoknak legalább a kétötödében léteznek.
- (23) A 2005/36/EK irányelv hatálybalépése óta a másik tagállamban megszerzett gyógyszerészeti képesítések elismerése alapján jelentős számú tagállam határozott úgy, hogy a gyógyszerészet és e tevékenységek gyakorlása terén mindenfajta tevékenység gyakorlásának megkezdését engedélyezi. A más tagállamban megszerzett szakmai képesítés ilyenfajta elismerése azonban nem akadályozhat meg egy tagállamot abban, hogy megkülönböztetéstől mentes szabályokat tartson fenn a gyógyszer-táraknak a tagállam területén történő földrajzi eloszlása tekintetében, mivel a 2005/36/EK irányelv nem rendelkezik ilyen szabályokról. Mindamellet a valamely tagállam számára még mindig szükséges, a szakmai képesítések feltétel nélküli elismerésétől való eltérés nem zárhat ki olyan gyógyszerészeket, akiket egy ilyen eltérés igénybe vevő tagállamban már elismertek, és akik bizonyos ideje már jogszerűen és ténylegesen gyógyszerészként tevékenykednek az adott tagállam területén.
- (24) A feltétel nélküli elismerés rendszerének működése a szakemberek képesítésének háttérben álló képzési követelményekbe vetett bizalomra épül. Ezért fontos, hogy az építészmérnökök képzési minimumkövetelményei tükrözzék az építészmérnök-képzés legújabb fejleményeit és különösen annak elismerten szükséges voltát, hogy az egyetemi képzést képzett építészmérnökök felügyelete alatt szerzett szakmai tapasztalat egészítse ki. Ugyanakkor a képzési minimumkövetelményeknek elég rugalmasnak kell lenniük ahhoz, hogy ne korlátozzák indokolatlanul a tagállamokat oktatási rendszerük megszervezésében.
- (25) A 2005/36/EK irányelvnek – közös képzési alapelvek bevezetése segítségével – elő kell mozdítania az elismerés feltétel nélküli jellegének fokozását azon szakmai képesítések esetében, amelyekre jelenleg nem terjed ki a feltétel nélküli elismerés. Ennek kapcsán figyelembe kell venni a tagállamok azon hatáskörét, hogy döntsenek a szakmáknak a területükön történő gyakorlásához szükséges szakmai képesítésekről, valamint oktatási és képzési rendszereik tartalmáról és szervezéséről. A közös képzési alapelveknek az ismeretek, képességek és készségek közös készletén alapuló közös képzési keretekben vagy közös képzési vizsgákban kell testet ölteniük. Lehetővé kell tenni, hogy a közös képzési keretek kiterjedjenek olyan szakmákra, amelyekre jelenleg nem vonatkoznak a 2005/36/EK irányelvnek a feltétel nélküli elismerésre vonatkozó rendelkezései, és amelyek között a III. cím III. fejezetében foglalt szakmákhoz kapcsolódó szakterületek vannak, valamint amelyek világosan körülhatárolható, csak rájuk jellemző tevékenységeket foglalnak magukban. E szakterületek, különösen az orvostudományi szakterületek közös képzési kereteinek a közegészség és a betegbiztonság magas szintjét kell nyújtaniuk. A közös képzési keretek alapján szerzett szakmai képesítéseket a tagállamoknak feltétel nélkül el kell ismereniük. Lehetőséget kell adni az uniós szinten reprezentatív szakmai szervezeteknek és – bizonyos körülmények között – a nemzeti szakmai szervezeteknek vagy illetékes hatóságoknak, hogy a Bizottság számára a közös képzési alapelvekre vonatkozó javaslatokat nyújtsanak be annak érdekében, hogy a nemzeti koordinátorokkal értékelhessék ezen alapelveknek a nemzeti oktatási és képzési rendszerekre gyakorolt lehetséges következményeit, illetve hogy a szabályozott szakmák gyakorlásának megkezdéséről rendelkező nemzeti szabályozásra vonatkozó javaslatokat nyújtsanak be.

- (26) A 2005/36/EK irányelv jelenleg is kötelezettséget ír elő a szakemberektől elvárt nyelvi képességeket illetően. E kötelezettség alkalmazásának felülvizsgálata rámutatott arra, hogy az illetékes hatóságok és a munkáltatók szerepét egyértelműsíteni kell, különösen a betegek biztonságának fokozottabb biztosítása érdekében. Lehetőséget kell adni az illetékes hatóságoknak a nyelvismeret ellenőrzésére a szakmai képzések elismerése után. A nyelvismeretnek a 2005/36/EK irányelvben meghatározott ellenőrzése – még mielőtt a szakember megkezdje a szakma gyakorlását a fogadó tagállamban – különösen az olyan szakmák esetében fontos, amelyek gyakorlása kihatással lehet a betegek biztonságára. A nyelvismeret ellenőrzésének azonban a szóban forgó szakma szempontjából ésszerűnek és a szükséges mértékűnek kell lennie, és nem lehet célja, hogy más tagállamból érkező szakembereket kirekesszenek a fogadó tagállam munkaerőpiacáról. Az arányosság elvének tiszteletben tartásának biztosítása, illetve a szakemberek Unión belüli mobilitásának fokozása érdekében az illetékes hatóság által vagy annak felügyelete alatt elvégzett ellenőrzésnek a fogadó tagállam egy hivatalos nyelvének vagy a fogadó tagállam egy – egyben az Unió hivatalos nyelvének is minősülő – közigazgatási nyelvének ismeretére kell korlátozódnia. Ez nem akadályozhatja meg a fogadó tagállamokat abban, hogy a szakembereket egy további nyelv későbbi elsajátítására ösztönözzék, amennyiben az szükséges az általuk gyakorolni kívánt szakmai tevékenységhez. A munkáltatóknak továbbra is fontos szerepet kell játszaniuk abban, hogy megbizonyosodjanak munkahelyükön a szakmai tevékenység gyakorlásához szükséges nyelvtudás meglétéről.
- (27) A szabályozott szakmák gyakorlásának megkezdéséről rendelkező nemzeti szabályok nem akadályozhatják a frissen végzett fiatalok mobilitását. Ezért ha egy végzett hallgató egy másik tagállamban teljesít szakmai gyakorlatot, az adott szakmai gyakorlatot el kell ismerni, amikor a végzett hallgató egy szabályozott szakma gyakorlásának megkezdésére irányuló kérelmet nyújt be a saját tagállamában. Egy másik tagállamban teljesített szakmai gyakorlat elismerését a képzési céloknak és a kijelölt feladatoknak a gyakorlók szakmai vezetője által a fogadó tagállamban meghatározott egyértelmű, szóveges leírására kell alapozni. A tagállamoknak a harmadik országokban teljesített szakmai gyakorlatot figyelembe kell venniük a szabályozott szakmák gyakorlásának megkezdésére irányuló kérelem elbírálásakor.
- (28) A 2005/36/EK irányelv ezenkívül nemzeti információszolgálatok rendszeréről rendelkezik. A 2006/123/EK irányelv hatálybalépése és az egyablakos ügyintézési pontoknak az említett irányelv alapján történt létrehozása következtében átfedések lehetségesek. Ezért a 2005/36/EK irányelvvvel létrehozott nemzeti információszolgálatokat olyan segítségnyújtó központokká kell átalakítani, amelyek tevékenysége a lakossági tanácsadásra és segítségnyújtásra összpontosul, beleértve a személyes tanácsadást is, ezzel biztosítva, hogy a belső piaci szabályoknak az egyes állampolgárok komplex eseteire való mindennapi alkalmazását nemzeti szinten nyomon kövessék. Ezenkívül szükség esetén a segítségnyújtó központok más tagállamok illetékes hatóságaival és segítségnyújtó központjaival is felveszik a kapcsolatot. Az európai szakmai kártyával kapcsolatban lehetőséget kell adni a tagállamoknak, hogy szabadon döntsenek arról, hogy a segítségnyújtó központok illetékes hatóságként járjanak-e el a saját tagállamban, vagy az illetékes hatóságot támogassák-e az európai szakmai kártya iránti kérelmek kezelésében és a kérelmező egyéni, az IMI keretében összeállított dokumentációjának (IMI-dokumentáció) feldolgozásában. A szabad szolgáltatásnyújtásra vonatkozó rendelkezések szerint, ha az adott szakma nem szabályozott a saját tagállamban, a segítségnyújtó központok az igazgatási együttműködés céljára tervezett információcserében is részt vehetnek.
- (29) Ez az irányelv hozzájárul az egészség- és a fogyasztóvédelem magas szintjének biztosításához. A 2005/36/EK irányelv jelenleg is részletes kötelezettségekről rendelkezik a tagállamok információcseréjét illetően. A kötelezettségeket szigorítani kell. A jövőben a tagállamok nemcsak reagálnak a tájékoztatás iránti kérelmekre, hanem az illetékes hatóságokat fel kell hatalmazni arra is, hogy hatáskörükön belül proaktív módon riasszák a többi tagállam illetékes hatóságait azon szakemberekről, akik már nem jogosultak szakmájuk gyakorlására. Egyedi riasztási mechanizmust szükséges bevezetni az egészségügyi szakemberek vonatkozásában a 2005/36/EK irányelvnek megfelelően. Ennek az állatorvosokra és a kiskorúak oktatásához kapcsolódó tevékenységeket végző szakemberekre is – ideértve a gyermekgondozás és a koragyermekkori nevelés területén tevékenykedő szakembereket is – vonatkozni kell. A riasztási kötelezettségnek csak olyan tagállamokra kell vonatkoznia, ahol ezek a szakmák szabályozva vannak. Valamennyi tagállamot riasztani kell akkor, ha egy szakember fegyelmi eljárás vagy büntetőjogi felelősséget megállapító ítélet következtében nem gyakorolhat – még ideiglenesen sem – szakmai tevékenységet egy tagállamban. A riasztásnak minden elérhető részletet tartalmaznia kell a korlátozás vagy eltiltás határozott vagy határozatlan időtartamáról. Ezt a riasztást az IMI-n keresztül attól függetlenül kell aktiválni, hogy az adott szakember élt-e bármilyen, a 2005/36/EK irányelv alapján őt megillető joggal, illetőleg hogy kérelmezte-e szakmai képzésének – akár az európai szakmai kártya kibocsátása révén, akár bármely más, az említett irányelvben előírt módon történő – elismerését. A riasztási eljárásnak összhangban kell lennie a személyes adatok és az alapjogok védelmére vonatkozó uniós joggal. A riasztási eljárás nem helyettesítheti vagy módosíthatja a tagállamok között a bel- és igazságügyi együttműködésre vonatkozó szabályokat. A 2005/36/EK irányelv szerinti illetékes hatóságokat sem lehet arra kötelezni, hogy az említett irányelvben meghatározott riasztásokon keresztül hozzájáruljanak ezen együttműködéshez.
- (30) A más tagállamban dolgozni kívánó állampolgároknak az jelenti az egyik legnagyobb nehézséget, hogy bonyolultak és kiszámíthatatlanok az igazgatási eljárások, amelyeknek meg kell megfelelniük. A 2006/123/EK irányelv már jelenleg is arra kötelezi a tagállamokat, hogy az egyablakos ügyintézési pontokon keresztül könnyű hozzáférést nyújtsanak az információkhoz és az eljárások lefolytatásához. A 2005/36/EK irányelv alapján a szakmai képzéseik elismerését kérelmező állampolgárok jelenleg is igénybe vehetik az egyablakos ügyintézési pontokat, ha a 2006/123/EK irányelv hatálya alá tartoznak. Az állás-keresőkre és az egészségügyi szakemberekre azonban

nem terjed ki a 2006/123/EK irányelv hatálya, és egyelőre kevés információ áll a rendelkezésükre. Ezért pontosítani kell – a felhasználó szemszögéből – a szóban forgó információ körét, és biztosítani kell, hogy az információhoz könnyen hozzá lehessen férni. Fontos az is, hogy a tagállamok mindezt ne csak nemzeti szinten feleljenek, hanem egymással és a Bizottsággal is együttműködjenek annak érdekében, hogy a szakemberek az egyablakos ügyintézési pontokon vagy az érintett illetékes hatóságokon keresztül az Unió egészében könnyen felhasználóbarát és többnyelvű információhoz juthassanak, és könnyen lefolytathassák a szükséges eljárásokat. Ehhez más internetes oldalakon – például az „Európa Önökért” portálon – is linkeket kell közzé tenni.

- (31) A 2005/36/EK irányelv egyes nem alapvető elemeinek kiegészítése vagy módosítása érdekében a Bizottságnak felhatalmazást kell kapni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a 21. cikk (6) bekezdésében említett ismeretek és képességek naprakésszé tétele, az I. melléklet naprakésszé tétele, a IV. mellékletben felsorolt tevékenységek naprakésszé és egyértelművé tétele, az V. melléklet 5.1.1–5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2., 5.6.2. és 5.7.1. pontjának kiigazítása, a szakorvosok és a fogszakorvosok minimális képzési időtartamának kiigazítása, az V. melléklet 5.1.3. pontjának új szakorvosi képzésekkel való kiegészítése, az V. melléklet 5.2.1., 5.3.1., 5.4.1., 5.5.1. és 5.6.1. pontjában foglalt jegyzék módosítása, illetve az V. melléklet 5.3.3. pontjának új fogszakorvosi képzésekkel való kiegészítése, a közös képzési keretek alkalmazási feltételeinek megállapítása, valamint a közös képzési vizsgák alkalmazási feltételeinek megállapítása tekintetében. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.
- (32) A 2005/36/EK irányelv végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽¹⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (33) E végrehajtási jogi aktusok technikai jellegére való tekintettel vizsgálóbizottsági eljárást kell alkalmazni az adott szakmákhoz kötődő európai szakmai kártya bevezetését, az európai szakmai kártya formátumát, az írásbeli kérelmek feldolgozását, az európai szakmai kártya iránti kérelem alátámasztásához a kérelmező által benyújtandó nyelvi fordításokat, a teljes kérelem benyújtásához a 2005/36/EK irányelv szerint szükséges dokumentumok részleteit, az európai szakmai kártya kifizetésére és a kifizetés feldolgozására vonatkozó eljárásokat, annak szabályait, hogy az illetékes hatóságok hogyan, mikor és milyen dokumentumok hiteles másolatait kérhetik be az adott szakma esetében, az európai szakmai kártyán és az IMI-dokumentációban tárolt információk sértetlenségének, bizalmas kezelésének és pontosságának biztosításához szükséges műszaki előírásokat és intézkedéseket, az európai szakmai kártya kibocsátásának feltételeit és eljárásait, az IMI-dokumentációhoz való hozzáférés feltételeire vonatkozó szabályokat, az európai szakmai kártya hitelességének és érvényességének ellenőrzésére szolgáló műszaki eszközöket és eljárásokat, valamint a riasztási mechanizmus alkalmazását érintő végrehajtási jogi aktusok elfogadására.
- (34) A Bizottságnak – végrehajtási jogi aktusok révén, és ezen jogi aktusok sajátosságai folytán a 182/2011/EU rendelet alkalmazása nélkül – el kell utasítania az I. melléklet aktualizálására irányuló kérelmet, amennyiben a 2005/36/EK irányelvben foglalt feltételek nem teljesülnek, meg kell kérnie az adott tagállamot, hogy ne alkalmazza az alkalmassági vizsga és az alkalmazási időszak közötti választásra vonatkozó eltérést, amikor ez az eltérés nem helyénvaló vagy nem felel meg az uniós jognak, el kell utasítania az V. melléklet 5.1.1–5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2., 5.6.2. vagy 5.7.1. pontjának módosítására irányuló javaslatokat, amennyiben a 2005/36/EK irányelvben foglalt feltételek nem teljesülnek, létre kell hoznia azon nemzeti szakmai képzések és nemzeti szakmai címek jegyzékét, amelyek a közös képzési keret értelmében feltétel nélküli elismerésben részesülnek, fel kell sorolnia azokat a tagállamokat, amelyekben a közös képzési vizsgákat meg kell szervezni, meg kell határozni a vizsgák naptári évre vonatkozó gyakoriságát és a közös képzési vizsgák megszervezéséhez szükséges egyéb intézkedéseket, illetve engedélyeznie kell, hogy az adott tagállam korlátozott időtartamig eltérhessen a 2005/36/EK irányelv rendelkezéseitől.
- (35) Mivel a 2006/123/EK irányelv szerinti kölcsönös értékelés kedvező tapasztalatokkal járt, célszerű hasonló értékelési rendszerről rendelkezni a 2005/36/EK irányelvben. Indokolt, hogy a tagállamok bejelentsek, mely szakmákat szabályoznak és milyen okokból, valamint hogy megállapításaikat egymással megvitassák. Ezzel a rendszerrel előmozdítható a szakmai szolgáltatások piacának átláthatóbbá válása.
- (36) A Bizottságnak kellő időben értékelnie kell az általános ápolói képzés megszerzését tanúsító, Romániában kibocsátott okiratra alkalmazandó rendszer elismerését. Ezen értékelésnek egy különleges továbbképző program eredményein kell alapulnia, amely programot Romániának a nemzeti törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseivel összhangban kell létrehozni, és amely miatt fel kell vennie a kapcsolatot más tagállamokkal és a Bizottsággal. E különleges továbbképző program célja, hogy a program résztvevői naprakésszé tessék szakmai képzésüket annak érdekében, hogy a 2005/36/EK irányelvben meghatározott valamennyi képzési minimumkövetelménynek sikeresen megfeleljenek.

⁽¹⁾ HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

- (37) Mivel ezen irányelv céljait, nevezetesen a szakmai képzések elismerésére vonatkozó szabályok ésszerűsítését, egyszerűsítését és tökéletesítését a tagállamok önmagukban nem tudják kielégítően megvalósítani – hiszen elkerülhetetlen volna a követelmények és az eljárásrendek különbözősége, ami a szabályozást bonyolultabbá tenné és indokolatlan akadályokat támasztana a szakemberek mobilitásával szemben –, az Unió szintjén azonban – az egyöntetűség, az átláthatóság és az összeegyeztethetőség szem előtt tartásával – e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően az ezen irányelv szerinti szabályozás nem lépi túl az említett célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket.
- (38) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával⁽¹⁾ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely kifejti az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogszabályok megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy indokolt ilyen dokumentumokat benyújtani.
- (39) Az európai adatvédelmi biztossal egyeztetésre került sor a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ 28. cikkének (2) bekezdésével összhangban, és az európai adatvédelmi biztos 2012. március 8-án kinyilvánította véleményét⁽³⁾.
- (40) A 2005/36/EK irányelvet és az 1024/2012/EU rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2005/36/EK irányelv módosításai

A 2005/36/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„Ez az irányelv továbbá szabályokat határoz meg a szabályozott szakmák részleges gyakorlásának megkezdését, valamint a más tagállamban teljesített szakmai gyakorlat elismerését illetően.”

2. A 2. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Ezt az irányelvet a tagállamok minden olyan állampolgárára is alkalmazni kell, aki a saját tagállamán kívül teljesített szakmai gyakorlatot.”;

- b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) Ez az irányelv nem alkalmazandó a hivatalos kormányzati aktussal kinevezett közjegyzőkre.”

3. A 3. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

- i. az f) és a h) pont helyébe a következő szöveg lép:

„f) »szakmai tapasztalat«: az adott szakma teljes munkaidőben vagy azzal egyenértékű részmunkaidőben való tényleges és jogszerű gyakorlása valamely tagállamban;

h) »alkalmassági vizsga«: a kérelmező szakmai tudására, képességeire és készségeire vonatkozó, a fogadó tagállam illetékes hatóságai által lefolytatott vagy elismert vizsga, amelynek célja annak felmérése, hogy a kérelmező alkalmas-e az adott tagállamban valamely szabályozott szakma gyakorlására.

A vizsga lefolytatása érdekében az illetékes hatóságok listát készítenek azokról a szakterületekről, amelyekre – a fogadó tagállamban megkövetelt képzés és a kérelmező által végzett képzés összehasonlítása alapján – a kérelmező oklevele vagy az előírt képesítés megszerzését tanúsító egyéb okirata nem vonatkozik.

Az alkalmassági vizsgának figyelembe kell vennie azt a tény, hogy a kérelmező a saját tagállamában vagy abban a tagállamban, ahonnan érkezett, szakképzett személy. A vizsgának a listáról kiválasztott olyan szakterületeket kell átfognia, amelyek ismerete a szóban forgó

⁽¹⁾ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

⁽²⁾ HL L 8., 2001.1.12., 1. o.

⁽³⁾ HL C 137., 2012.5.12., 1. o.

szakmának a fogadó tagállamban való gyakorláshoz feltétlenül szükséges. A vizsga kiterjedhet a fogadó tagállamban az érintett tevékenységekre alkalmazandó szakmai szabályok ismeretére is.

Az alkalmassági vizsga alkalmazásának részleteit, valamint a fogadó tagállamban alkalmassági vizsgára készülő kérelmezőnek a fogadó tagállambeli jogállását az adott tagállam illetékes hatóságai határozzák meg;”

ii. a szöveg az alábbi pontokkal egészül ki:

„j) »szakmai gyakorlat«: a 46. cikk (4) bekezdésének sérelme nélkül, felügyelet alatt végzett szakmai gyakorlati időszak, amennyiben az egy szabályozott szakma gyakorlása megkezdésének a feltételét képezi, és amelyre oklevél megszerzéséhez szükséges tanulmányok alatt vagy után kerül sor;

k) »európai szakmai kártya«: elektronikus igazolás, amely igazolja, hogy a szakember megfelelt az egy fogadó tagállamban való átmeneti és alkalmi szolgáltatásnyújtáshoz szükséges valamennyi feltételnek, vagy hogy valamely szakmai képesítést egy fogadó tagállamban való letelepedés céljából elismertek;

l) »egész életen át tartó tanulás«: minden olyan általános oktatás, szakoktatás és -képzés, iskola-rendszeren kívüli oktatás és nem formális tanulás az élet bármely szakaszában, amely az ismeretek, a képességek és a készségek tökéletesítésével jár, amely magában foglalhatja a szakmai etikát is;

m) »közérdeken alapuló kényszerítő körülmények«: az Európai Unió Bíróságának ítélezési gyakorlatában ekként elismert körülmények;

n) »az európai kreditáviteli rendszer kreditjei vagy ECTS kreditek«: az európai felsőoktatási térségben a felsőoktatásban használt kreditrendszer.”;

b) a (2) bekezdés harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Ha egy tagállam az első albekezdésben említett valamely szövetséget vagy szervezetet elismer, erről tájékoztatja a Bizottságot. A Bizottság megvizsgálja, hogy a szövetség vagy szervezet teljesíti-e a második albekezdésben meghatározott feltételeket. A tagállami szabályozási fejlemények megfelelő figyelembevétele érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 57c. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az I. melléklet aktualizálására vonatkozóan, amennyiben teljesülnek a második albekezdésben meghatározott feltételek.

Amennyiben nem teljesülnek a második albekezdésben meghatározott feltételek, a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el az I. melléklet aktualizálására irányuló kérelem elutasítására vonatkozóan.”

4. A 4. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A szakmai képesítésnek a fogadó tagállam általi elismerése révén a jogosultak a fogadó tagállamban megkezdhetik annak a szakmának a gyakorlását, amelyre vonatkozóan a saját tagállamukban képzettséggel rendelkeznek, és ezt a szakmát a fogadó tagállamban ugyanolyan feltételek mellett gyakorolhatják, mint a fogadó tagállam állampolgárai.”;

b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az (1) bekezdéstől eltérve, a fogadó tagállamban a szabályozott szakmák részleges gyakorlásának megkezdését a 4f. cikkben meghatározott feltételek szerint engedélyezik.”

5. A rendelet a következő cikkekkkel egészül ki:

„4a. cikk

Európai szakmai kártya

(1) A tagállamok a szakmai képesítéssel rendelkezők részére – kérésükre – európai szakmai kártyát bocsátanak ki, feltéve, hogy a Bizottság elfogadta a (7) bekezdés szerinti vonatkozó végrehajtási jogi aktusokat.

(2) Ha az európai szakmai kártya egy adott szakma esetében a (7) bekezdés szerinti vonatkozó végrehajtási jogi aktusok révén bevezetésre került, az érintett szakmai képesítéssel rendelkező személy igényelhet ilyen kártyát, vagy használhatja a II. és a III. címben előírt eljárásokat.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az európai szakmai kártya birtokosa élhessen a 4b–4e. cikk alapján őt megillető valamennyi joggal.

(4) Amennyiben egy szakmai képesítéssel rendelkező személy a II. cím alapján olyan szolgáltatást kíván nyújtani, amelyre nem vonatkozik a 7. cikk (4) bekezdése, a saját tagállam illetékes hatósága kibocsátja az európai szakmai kártyát, összhangban a 4b. és a 4c. cikkel. Az európai szakmai kártya – adott esetben – a 7. cikkben meghatározott nyilatkozatnak minősül.

(5) Amennyiben egy szakmai képesítéssel rendelkező személy a III. cím I–IIIa. fejezete alapján más tagállamban kíván letelepedni és a 7. cikk (4) bekezdése alapján szolgáltatást nyújtani, a 4b. és a 4d. cikk értelmében a fogadó tagállam illetékes hatósága elvégzi a belső piaci információs rendszerben (IMI) az igénylő számára létrehozott dokumentációhoz (IMI-dokumentáció) kapcsolódó valamennyi előkészítő lépést. A fogadó tagállam illetékes hatósága a 4b. és 4d. cikkel összhangban kibocsátja az európai szakmai kártyát.

Letelepedés céljából az európai szakmai kártya kibocsátása nem biztosít feltétel nélküli jogot egy adott szakma gyakorlásához, amennyiben a fogadó országban – az adott szakmához kapcsolódó európai szakmai kártya bevezetése előtt – már regisztrációs követelmények vagy más ellenőrzési eljárások vannak érvényben.

(6) A tagállamok kijelölik az IMI-dokumentáció kezelésére és az európai szakmai kártyák kibocsátására illetékes hatóságokat. E hatóságok biztosítják az európai szakmai kártya iránti kérelmek elfogulatlan, objektív és kellő időben történő feldolgozását. Az 57b. cikkben említett segítségnyújtó központok is illetékes hatóságként járhatnak el. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az illetékes hatóságok és a segítségnyújtó központok tájékoztassák az állampolgárokat – beleértve a leendő kérelmezőket is – a szakmákhoz kapcsolódóan elérhető európai szakmai kártya működéséről és hozzáadott értékéről.

(7) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén elfogadja az e bekezdés második albekezdésében meghatározott

feltételeket teljesítő szakmákhoz kapcsolódó európai szakmai kártya rendelkezéseinek egységes alkalmazása biztosításához szükséges rendelkezéseket, ideértve az európai szakmai kártya formátumát, az írásbeli kérelmek feldolgozását, az európai szakmai kártya iránti kérelem alátámasztásához a kérelmező által benyújtandó nyelvi fordításokat, a teljes kérelem benyújtásához a 7. cikk (2) bekezdése vagy a VII. melléklet szerint szükséges dokumentumok részleteit, valamint az európai szakmai kártya kifizetésére és a kifizetés feldolgozására vonatkozó eljárásokat érintő rendelkezéseket, figyelembe véve az adott szakma sajátosságait. A Bizottság emellett végrehajtási jogi aktusok révén pontosítja, hogy az illetékes hatóságok hogyan, mikor és milyen dokumentumok hiteles másolatait kérhetik be az adott szakma esetében a 4b. cikk (3) bekezdésének második albekezdésével, a 4d. cikk (2) bekezdésével és a 4d. cikk (3) bekezdésével összhangban.

Egy adott szakma esetében akkor lehet az első albekezdésben említett vonatkozó végrehajtási jogi aktusok elfogadása révén európai szakmai kártyát bevezetni, ha valamennyi alábbi feltétel teljesül:

- a) az érintett szakma jelentős mértékű mobilitással vagy annak lehetőségével jár;
- b) az érintett érdekelt felek megfelelő érdeklődést mutatnak;
- c) a szakma vagy a szakma gyakorlására irányuló oktatás és képzés a tagállamok jelentős számában szabályozva van.

Az említett végrehajtási jogi aktusokat az 58. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(8) Minden olyan díjnak, amely az európai szakmai kártya kibocsátásának igazgatási eljárásai kapcsán a kérelmezőnek esetlegesen meg kell fizetnie, ésszerűnek, arányosnak, valamint a saját és a fogadó tagállamnál felmerülő költségekkel összemérhetőnek kell lennie, és nem tarthat vissza az európai szakmai kártya kérelmezésétől.

4b. cikk

Európai szakmai kártya kérelmezése és IMI-dokumentáció létrehozása

(1) A saját tagállam lehetővé teszi a szakmai képesítéssel rendelkezőknek, hogy európai szakmai kártyát igényelhesenek a Bizottság által biztosított online eszközön keresztül, amely automatikusan létrehozza az adott kérelmező

IMI-dokumentációját. Amennyiben a saját tagállam írásbeli kérelmet is lehetővé tesz, megállapítja az IMI-dokumentáció létrehozásához, a kérelmezőnek küldendő valamennyi információhoz és az európai szakmai kártya kibocsátásához szükséges valamennyi rendelkezést.

(2) A kérelem alátámasztásához a 4a. cikk (7) bekezdése szerint elfogadásra kerülő végrehajtási jogi aktusokban szereplő dokumentumokat kell benyújtani.

(3) A saját tagállam illetékes hatósága a kérelem benyújtása után egy héten belül visszaigazolást küld a kérelem beérkezéséről, és tájékoztatja a kérelmezőt az esetleg hiányzó iratokról.

Amennyiben szükséges, az ezen irányelv szerint benyújtandó igazolásokat a saját tagállam illetékes hatósága állítja ki. A saját tagállam illetékes hatósága elvégzi a kérelmező jogszerű letelepedésének, valamint az összes szükséges, a saját tagállamban kiállított irat érvényességének és hitelességének ellenőrzését. Indokolt kétségek esetében a saját tagállam illetékes hatósága kikérheti egy illetékes szerv véleményét, és bekérheti a dokumentumok hiteles másolatát a kérelmezőtől. Amennyiben ugyanazon kérelmező újabb kérelmet nyújt be, a saját és a fogadó tagállam illetékes hatóságai nem követelhetik meg az IMI-dokumentációban már fellelhető, még érvényes iratok ismételt benyújtását.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén fogadhatja el az európai szakmai kártyán és az IMI-dokumentációban tárolt információk sértetlenségének, bizalmas kezelésének és pontosságának biztosításához szükséges műszaki előírásokat és intézkedéseket, valamint azon feltételeket és eljárásokat, amelyek szerint az európai szakmai kártyát birtokosa részére kibocsátják, beleértve az európai szakmai kártya letöltésének vagy az IMI-dokumentáció aktualizálásának lehetőségét is. Az említett végrehajtási jogi aktusokat az 58. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

4c. cikk

Európai szakmai kártya igénybevétele a 7. cikk (4) bekezdésének hatálya alá nem tartozó átmeneti és alkalmi szolgáltatásnyújtás céljára

(1) A saját tagállam illetékes hatósága ellenőrzi a kérelmet és a kérelem alátámasztásához benyújtott iratokat, és három héten belül kibocsátja a 7. cikk (4) bekezdésének

hatálya alá nem tartozó átmeneti és alkalmi szolgáltatásnyújtás céljára érvényes európai szakmai kártyát. Az említett határidőt a 4b. cikk (3) bekezdésének első albekezdésében említett hiányzó iratok beérkezéséről, – illetve ha nem kértek be további dokumentumokat, az említett albekezdésben említett egyhetes időszak végétől – kell számítani. Ezután a hatóság az európai szakmai kártyát haladéktalanul továbbítja az összes fogadó tagállam illetékes hatóságának, és erről értesíti a kérelmezőt. A fogadó tagállam a következő 18 hónapban nem tarthat igényt a 7. cikk szerinti további nyilatkozatra.

(2) A saját tagállam illetékes hatóságának határozata, illetőleg – az (1) bekezdés szerinti háromhetes időszakon belül – a határozat elmaradása ellen jogorvoslatnak van helye a nemzeti jog szerint.

(3) Ha az európai szakmai kártya birtokosa más tagállamokban kíván szolgáltatást nyújtani, mint amelyeket az (1) bekezdés alapján a kérelemben felsorolt, kérelmezheti az európai szakmai kártya földrajzi hatályának kiterjesztését. Ha az európai szakmai kártya birtokosa az (1) bekezdésben említett 18 hónapnál hosszabb ideig kíván szolgáltatást nyújtani, erről tájékoztatja az illetékes hatóságot. Mindkét esetben az európai szakmai kártya birtokosa minden olyan, az IMI-dokumentációban foglalt helyzethez képest bekövetkezett lényegi változásról is tájékoztatást ad, amelyet a 4a. cikk (7) bekezdése szerint elfogadásra kerülő végrehajtási jogi aktus értelmében a saját tagállam illetékes hatósága megkövetelhet. A saját tagállam illetékes hatósága továbbítja az aktualizált európai szakmai kártyát az érintett fogadó tagállam részére.

(4) Az európai szakmai kártya mindaddig érvényes valamennyi érintett fogadó tagállam teljes területén, amíg birtokosa az IMI-dokumentációban tárolt iratok és információk alapján a hivatás gyakorlására jogosult marad.

4d. cikk

Európai szakmai kártya igénybevétele letelepedés, illetve a 7. cikk (4) bekezdésének hatálya alá tartozó átmeneti és alkalmi szolgáltatásnyújtás céljára

(1) A saját tagállam illetékes hatósága egy hónapon belül ellenőrzi a kérelmet alátámasztó az IMI-dokumentációban foglalt iratok hitelességét és érvényességét a letelepedés vagy a 7. cikk (4) bekezdésének hatálya alá tartozó átmeneti és alkalmi szolgáltatásnyújtás céljára érvényes európai szakmai kártya kibocsátása céljából. Az említett határidőt a 4b. cikk (3) bekezdésének első albekezdésében említett hiányzó iratok beérkezéséről, – illetve ha nem kértek be további dokumentumokat, az említett albekezdésben említett egyhetes időszak végétől – kell számítani. A hatóság

ezután a kérelmet haladéktalanul továbbítja a fogadó tagállam illetékes hatóságának. A saját tagállam a kérelemnek a fogadó tagállam felé történő továbbításával egyidejűleg tájékoztatja a kérelmezőt a kérelem állásáról.

(2) A 16., a 21., a 49a. és a 49b. cikk szerinti esetekben a fogadó tagállam a saját tagállam által továbbított kérelem beérkezésétől számított egy hónapon belül határoz arról, hogy kibocsásson-e európai szakmai kártyát az (1) bekezdés szerint. Indokolt kétségek esetén a fogadó tagállam további tájékoztatást vagy egy dokumentum hiteles másolatát kérheti be a saját tagállamtól, amelyet a saját tagállam a kérelem beérkezésétől számított két héten belül teljesít. Az (5) bekezdés második albekezdésére is figyelemmel az egyhónapos határidő alkalmazandó bármely ilyen kérelem ellenére.

(3) A 7. cikk (4) bekezdésében és a 14. cikkben említett esetekben a fogadó tagállam a saját tagállam által továbbított kérelem beérkezésétől számított két hónapon belül határoz arról, hogy kibocsátja-e az európai szakmai kártyát, vagy a szakmai képesítéssel rendelkező személy esetében kompenzációs intézkedéseket rendel-e el. Indokolt kétségek esetén a fogadó tagállam további tájékoztatást vagy egy dokumentum hiteles másolatát kérheti be a saját tagállamtól, amelyet a saját tagállam a kérelem benyújtásától számított két héten belül teljesít. Az (5) bekezdés második albekezdésére is figyelemmel a kéthónapos határidő alkalmazandó bármely ilyen kérelem ellenére.

(4) Amennyiben a fogadó tagállam nem kapja meg az ezen irányelv szerint az európai szakmai kártya kibocsátásáról szóló határozathoz bekérhető szükséges információkat akár a saját tagállamtól, akár a kérelmezőtől, elutasíthatja az európai szakmai kártya kibocsátását. Az elutasítást megfelelően indokolni kell.

(5) Ha a fogadó tagállam nem határoz az e cikk (2) és a (3) bekezdésében előírt határidőkön belül vagy nem rendezi meg a 7. cikk (4) bekezdése szerinti alkalmassági vizsgát, akkor úgy kell tekinteni, hogy az európai szakmai kártya kibocsátásra került, és azt az IMI-n keresztül automatikusan meg kell küldeni a szakmai képesítéssel rendelkező személy részére.

A fogadó tagállam két héttel meghosszabbíthatja a (2) és a (3) bekezdésben előírt határidőket az európai szakmai kártya automatikus kibocsátásának céljából. A hosszabbítást

meg kell indokolnia, és erről tájékoztatnia kell a kérelmezőt. A hosszabbítás egy alkalommal meg ismételtető, amennyiben az feltétlenül szükséges, különösen a közegészséget vagy a szolgáltatások igénybevevőinek biztonságát érintő okok esetében.

(6) A saját tagállam által az (1) bekezdéssel összhangban tett lépések helyettesítik a szakmai képesítések elismerésének a fogadó tagállam nemzeti joga szerinti bármilyen kérelmezését.

(7) A saját és a fogadó tagállam által az (1)–(5) bekezdés alapján hozott határozat, illetőleg a saját tagállam határozatának elmaradása ellen jogorvoslatnak van helye a nemzeti jog szerint.

4e. cikk

Az európai szakmai kártyához kapcsolódó adatfeldolgozás és -hozzáférés

(1) Az ártatlanság vélelmének sérelme nélkül a saját és a fogadó tagállam illetékes hatóságai a vonatkozó IMI-dokumentációt kellő időben aktualizálják az európai szakmai kártya birtokosa ellen indított fegyelmi eljárásokhoz vagy a vele szemben alkalmazott, korlátozáshoz vagy eltiltáshoz kapcsolódó, az ezen irányelv szerinti tevékenységei folytatására nézve következményekkel járó büntetőjogi szankciókhoz kapcsolódó információkkal. Ennek során tiszteletben tartják a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben (*), valamint az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló, 2002. július 12-i 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben (**) (Elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) foglalt, a személyes adatok védelmére vonatkozó szabályokat. Az aktualizálás magában foglalja a már felesleges információk törlését is. Az európai szakmai kártya birtokosát és a vonatkozó IMI-dokumentációhoz hozzáféréssel rendelkező illetékes hatóságokat azonnal tájékoztatni kell minden aktualizálásról. E kötelezettség nem érinti a tagállamokra az 56a. cikk értelmében érvényes riasztási kötelezettséget.

(2) Az információk (1) bekezdésben említett aktualizálása tartalmi szempontból a következőkre korlátozódik:

a) a szakember személyazonossága;

b) az érintett szakma;

c) a korlátozó vagy eltiltó határozatot meghozó nemzeti hatóság vagy bíróság adatai;

d) a korlátozás vagy az eltiltás hatálya; valamint

e) a korlátozás vagy az eltiltás időbeli hatálya.

(3) Az IMI-dokumentációban tárolt információhoz való hozzáférésre a 95/46/EK irányelvvel összhangban kizárólag a saját és a fogadó tagállam illetékes hatóságai jogosultak. Az illetékes hatóságok az európai szakmai kártya birtokosát – annak kérésére – tájékoztatják az IMI-dokumentáció tartalmáról.

(4) Az európai szakmai kártyán feltüntetett információk azokra az információkra korlátozódnak, amelyek szükségesek annak megállapításához, hogy az európai szakmai kártya birtokosa jogosult azon szakma gyakorlására, amelyre vonatkozóan a kártyát kibocsátották; ilyen információk nevezetesen a kártya birtokosának neve, születési helye és ideje, foglalkozása, szakmai képzése és az alkalmazandó szabályozás, az érintett illetékes hatóságok, az európai szakmai kártya száma, a biztonsági elemek és egy érvényes személyazonosító igazolványra történő hivatkozás. Az európai szakmai kártya birtokosa által megszerzett szakmai tapasztalathoz vagy az általa megtett kompenzációs intézkedésekhez kapcsolódó információkat bele kell foglalni az IMI-dokumentációba.

(5) Az IMI-dokumentációban foglalt személyes adatokat egészen addig lehet feldolgozni, ameddig az az elismerési eljárás céljából szükséges, a 7. cikkben előírt elismerés vagy a nyilatkozat továbbítása bizonyítékául. A tagállamok biztosítják, hogy az európai szakmai kártya birtokosa bármikor és számára díjmentesen kérhesse a kapcsolódó IMI-dokumentációban a pontatlan vagy hiányos adatok helyesbítését, vagy az IMI-dokumentáció törlését és zárolását. Az európai szakmai kártya birtokosát a kártya kibocsátásakor tájékoztatják e jogáról, és utána két évente emlékeztetik rá. Ha a kezdeti kérelmet online nyújtották be, az emlékeztető automatikusan kerül elküldésre az IMI-n keresztül.

A letelepedés vagy a 7. cikk (4) bekezdésének hatálya alá tartozó átmeneti és alkalmi szolgáltatásnyújtás céljából kibocsátott európai szakmai kártyához kapcsolódó IMI-dokumentáció törlésére irányuló kérelem esetén az érintett fogadó tagállam illetékes hatóságai a szakmai képzése elismerését igazoló iratot állítanak ki a szakmai képzéssel rendelkező személy részére.

(6) Az európai szakmai kártyán és az összes IMI-dokumentációban feltüntetett személyes adatok feldolgozása

viszonylatában a tagállamok érintett illetékes hatóságai a 95/46/EK irányelv 2. cikkének d) pontja értelmében adatkezelőknek tekintendők. Az e cikk (1)–(4) bekezdése szerinti feladatai ellátása és az ezzel összefüggésben történő személyes adat-feldolgozás viszonylatában a Bizottság a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (***) 2. cikkének d) pontja értelmében adatkezelőknek tekintendő.

(7) A (3) bekezdés sérelme nélkül a fogadó tagállamok előírják, hogy a munkáltatók, ügyfelek, betegek, hatóságok és egyéb érdekelt felek ellenőrizhetik az európai szakmai kártya birtokosa által részükre felmutatott európai szakmai kártya hitelességét és érvényességét.

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén szabályokat fogad el az IMI-dokumentációhoz való hozzáférésről, valamint az ellenőrzésére szolgáló, az első albekezdésben említett műszaki eszközökről és eljárásokról. Az említett végrehajtási jogi aktusokat az 58. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

4f. cikk

Részleges gyakorlás megkezdése

(1) A fogadó tagállam illetékes hatósága eseti alapon abban az esetben engedélyezi egy szakma részleges gyakorlásának a megkezdését a fogadó tagállam területén, ha az összes alábbi feltétel teljesül:

a) a szakember teljes körű képzéssel rendelkezik ahhoz, hogy saját tagállamában olyan szakmai tevékenységet folytasson, amelyre vonatkozóan a fogadó tagállamban részleges gyakorlásának megkezdésére irányuló kérelmet nyújtott be;

b) a saját tagállamban jogszerűen folytatott szakmai tevékenység és a fogadó tagállamban szabályozott szakma közötti nagyfokú eltérés következtében a kompenzációs intézkedések elrendelése azt jelentené, hogy a kérelmező a fogadó tagállamban megkövetelt oktatási és képzési program egészét köteles elvégezni ahhoz, hogy a fogadó tagállamban a szabályozott szakma teljes körű gyakorlását megkezdhesse;

c) az adott szakmai tevékenység objektív módon elkülöníthető a többi olyan tevékenységtől, amely a fogadó tagállamban része a szabályozott szakmának.

A c) pont alkalmazásában a fogadó tagállam illetékes hatósága figyelembe veszi, hogy a szakmai tevékenység autonóm módon gyakorolható-e a saját tagállamban.

vonatkozó feltétel nem alkalmazható, ha akár a szakma, akár a szakmára felkészítő oktatás és képzés szabályozott.”

(2) A részleges gyakorlás megkezdése megtagadható, ha azt közérdeken alapuló kényszerítő, a kívánt célkitűzés elérésére alkalmas körülmények indokolják, és az intézkedés nem lép túl azon, ami a cél eléréséhez szükséges.

7. A 7. cikk a következőképpen módosul:

(3) A valamely fogadó tagállamban való letelepedés iránti kérelmeket a III. cím I. és IV. fejezetével összhangban bírálják el.

a) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

(4) A fogadó tagállamban történő átmeneti és alkalmi szolgáltatásnyújtásra irányuló, közegészségügyi vagy közbiztonsági vonatkozású tevékenységekkel kapcsolatos kérelmeket a II. címmel összhangban kell elbírálni.

i. a d) és e) pontok helyébe a következő szöveg lép:

(5) A 7. cikk (4) bekezdése hatodik albekezdésétől és az 52. cikk (1) bekezdésétől eltérve, a részleges gyakorlás megkezdésének engedélyezése esetén a szakmai tevékenységet a saját tagállamban használatos szakmai címmel kell gyakorolni. A fogadó tagállam kérheti, hogy az említett szakmai címet a fogadó tagállam nyelvén használják. A részleges gyakorlás megkezdésére jogosult szakemberek egyértelmű módon jelzik a szolgáltatások igénybevevőinek szakmai tevékenységeik körét.

„d) az 5. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett esetekben, bármilyen bizonyítási eszköz, amely bizonyítja, hogy a szolgáltatásnyújtó az érintett tevékenységet a megelőző tíz év folyamán legalább egy éven keresztül gyakorolta;

e) a biztonsági és az egészségügyi ágazatban, valamint a kiskorúak oktatásához kapcsolódó szakmák esetében, ideértve a gyermekgondozást és a koragyermekkorai nevelést is, amennyiben a saját tagállam az állampolgáraitól megköveteli az igazolást arról, hogy az érintettet a szakma gyakorlásától sem ideiglenesen, sem véglegesen nem tiltották el, és vele szemben büntetőjogi felelősséget megállapító ítélet nem született;”

(6) E cikk nem alkalmazandó a szakmai képesítésük feltétel nélküli elismerésére a III. cím II., III. és IIIa. fejezete alapján jogosult szakemberekre.

ii. a szöveg az alábbi pontokkal egészül ki:

„f) olyan szakmák esetében, amelyek gyakorlása kihatással lehet a betegek biztonságára, nyilatkozat a kérelmező, a szakmának a fogadó tagállamban való gyakorlásához szükséges nyelvtudásáról;

g) olyan szakmák esetében, amelyek a 16. cikkben említett tevékenységeket fedik le, és amelyek szerepelnek az 59. cikk (2) bekezdésének értelmében a tagállamok által benyújtott jegyzékben, annak a tagállamnak az illetékes hatósága vagy szerve által kiállított igazolás, ahol a szolgáltatásnyújtó letelepedett.”;

(*) HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

(**) HL L 201., 2002.7.31., 37. o.

(***) HL L 8., 2001.1.12., 1. o.”

6. Az 5. cikk (1) bekezdésének b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„b) a szolgáltatásnyújtó helyváltoztatása esetén, amennyiben az adott szakmát egy vagy több tagállamban a szolgáltatásnyújtást megelőző tíz év folyamán legalább egy évig gyakorolta, abban az esetben, ha a szakma abban a letelepedés szerinti tagállamban nem szabályozott. A szakma egy évig tartó gyakorlására

„(2a) A szolgáltatásnyújtó által az (1) bekezdéssel összhangban benyújtott, előírt nyilatkozat révén a szolgáltatásnyújtó a szolgáltatási tevékenység nyújtásának megkezdésére való jogosultságot szerez, vagy gyakorolhatja azt a tevékenységet az adott tagállam egész területén. A tagállam a (2) bekezdésben felsorolt, a szakmai képesítésre vonatkozó további információkat is bekérhet a szolgáltatásnyújtótól abban az esetben, ha:

- a) a szakma az adott tagállam területének egyes részein más módon szabályozott;
- b) ez a szabályozás a tagállam valamennyi állampolgárára alkalmazandó;
- c) a szabályozás ilyenfajta különbségét a közegészséggel vagy a szolgáltatások igénybevevőinek biztonságával kapcsolatos közérdeken alapuló kényszerítő körülmények indokolják; valamint
- d) a tagállam más módon nem juthat az információhoz.”;
- c) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az első alkalommal történő szolgáltatásnyújtás esetében, ha olyan, közegészségügyi vagy közbiztonsági vonatkozású szabályozott szakmáról van szó, amelyre nem vonatkozik a III. cím II., III. vagy IIIa. fejezete szerinti feltétel nélküli elismerés, a fogadó tagállam illetékes hatósága az első szolgáltatásnyújtás előtt ellenőrizheti a szolgáltatásnyújtó szakmai képesítéseit. Ez az előzetes ellenőrzés csak akkor lehetséges, ha annak célja az, hogy megakadályozza a szolgáltatás igénybevevője egészségének, illetve biztonságának a szolgáltatásnyújtó szakmai képzésének hiánya miatti súlyos károsodását, illetve sérelmét, és ha az ellenőrzés nem lépi túl a céljának eléréséhez szükséges mértéket.

Az illetékes hatóság az (1) és a (2) bekezdésben említett nyilatkozat és csatolt iratok beérkezésétől számított egy hónapon belül közli a szolgáltatásnyújtóval határozatát arról, hogy:

- a) a szakmai képesítése ellenőrzése nélkül engedélyezi a szolgáltatásnyújtást;
- b) a szakmai képesítése ellenőrzését követően:
- i. a szolgáltatásnyújtótól alkalmassági vizsga letételét követeli meg; vagy
 - ii. engedélyezi a szolgáltatás nyújtását.

Amennyiben olyan nehézség merül fel, amely kése delmet okozna a második albekezdés szerinti határozat

meghozatalában, az illetékes hatóság a szolgáltatásnyújtót ugyanazon határidőn belül értesíti a kése delem okáról. A nehézséget az említett értesítéstől számított egy hónapon belül orvosolni kell, és a határozatot a nehézség orvoslásától számított két hónapon belül véglegesíteni kell.

Ha lényeges eltérés van a szolgáltatásnyújtó szakmai képzése és a fogadó tagállamban megkövetelt képzés között, és ez az eltérés olyan mértékű, hogy veszélyt jelent a közegészségre vagy a közbiztonságra, és a szolgáltatásnyújtó azt az ebből a célból szakmai tapasztalattal vagy egész életen át tartó tanulás útján megszerzett, egy illetékes szerv által hivatalosan igazolt ismeretekkel, képességekkel és készségekkel nem tudja ellensúlyozni, akkor a fogadó tagállam lehetőséget ad a szolgáltatásnyújtónak arra, hogy alkalmassági vizsga letételével, a második albekezdés b) pontjában említettek szerint bizonyítsa, hogy megszerezte a hiányzó ismereteket, képességeket vagy készségeket. A fogadó tagállam ez alapján határoz arról, hogy a szolgáltatás nyújtása megkezdhető-e. A szolgáltatás nyújtását a második albekezdéssel összhangban hozott határozat keltétől számított egy hónapon belül minden esetben lehetővé kell tenni.

Amennyiben az illetékes hatóság a második és harmadik albekezdés szerinti határidőkön belül nem reagál, a szolgáltatásnyújtást meg lehet kezdeni.

Ha a szakmai képesítéseket ezen bekezdés alapján ellenőrizték, a szolgáltatást a fogadó tagállam szakmai címének használatával kell nyújtani.”

8. A 8. cikkben a (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A fogadó tagállam illetékes hatóságai – indokolt kétség esetén – megkereshetik a letelepedés szerinti tagállam illetékes hatóságait, hogy adjanak tájékoztatást a szolgáltatásnyújtó letelepedésének jogszerűségére és jó magatartására vonatkozóan, valamint arra vonatkozóan, hogy vele szemben nem alkalmaztak szakmai jellegű fegyelmi vagy büntetőszankciót. Amennyiben a fogadó tagállam illetékes hatóságai úgy határoznak, hogy ellenőrzik a szolgáltatásnyújtó szakmai képesítéseit, azok a letelepedés szerinti tagállam illetékes hatóságaitól – a közegészségre vagy a közbiztonságra nézve vélhetően veszélyt jelentő lényeges különbségek felméréséhez szükséges mértékben – tájékoztatást kérhetnek a szolgáltatásnyújtó által elvégzett szakképzésekről. A letelepedés szerinti tagállam illetékes hatóságai a szóban forgó tájékoztatást az 56. cikkel összhangban adják meg. Ha a szakma a saját tagállamban nem szabályozott, az 57b. cikkben említett segítségnyújtó központok is nyújthatnak ilyen tájékoztatást.”

9. A 11. cikk a következőképpen módosul:

a) az első bekezdés a következőképpen módosul:

i. a bevezető fordulat helyébe a következő szöveg lép:

„A 13. cikk és a 14. cikk (6) bekezdése alkalmazásában a szakmai képesítések az alábbi szintek szerint kerülnek csoportosításra.”;

ii. a c) pont ii. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„ii. vagy szabályozott oktatás és képzés, vagy – a szabályozott szakmák esetében – a b) szint szerinti magasabb képzettséget nyújtó, az i. pontban foglaltakkal egyenértékű képzési szintet biztosító speciális rendszerű szakképzés, amelyben a szóban forgó szakképzés hasonló szakmai színvonalat biztosít, és a hallgatót hasonló szintű feladatkörök és munkakörök ellátására készíti fel, feltéve, hogy az oklevélhez csatolnak egy, a saját tagállam által kiadott bizonyítványt.”;

iii. a d) és e) pont helyébe a következő szöveg lép:

„d) olyan oklevél, amely igazolja, hogy birtokosa sikeresen elvégezte a középfokú végzettségre épülő, legalább három-, de legfeljebb négyéves képzésnek vagy azzal egyenértékű időtartamú részdíjsós képzést, amely kiegészítésként az ezzel egyenértékű ECTS kreditek számával is kifejezhető, valamely egyetemen, vagy más felsőoktatási intézményben, vagy azzal egyenértékű szintű egyéb intézményben, illetve amely az e középfokú végzettségre épülő képzés mellett adott esetben megkövetelt szakmai gyakorlat sikeres elvégzését igazolja;

e) olyan oklevél, amely igazolja, hogy birtokosa sikeresen elvégzett egy legalább négy éves, vagy annak megfelelő időtartamú részdíjsós felsőfokú képzést, amely kiegészítésként az ezzel egyenértékű ECTS-kreditek számával is kifejezhető, valamely egyetemen vagy más felsőoktatási intézményben vagy azzal egyenértékű szintű egyéb intézményben, illetve amely a felsőfokú képzés mellett adott esetben előírt szakmai gyakorlat sikeres elvégzését igazolja.”;

b) a második bekezdést el kell hagyni.

10. A 12. cikk első bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A 11. cikkben említett előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratként kell kezelni a szóban forgó szint vonatkozásában is az olyan, valamely tagállam illetékes hatósága által kibocsátott, előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratot vagy okirategyűtestet, amely egy képzésnek az Unióban való teljes idejű vagy részdíjsós, iskolarendszerű vagy egyéb tanrend szerinti sikeres elvégzését igazolja, amelyet az adott tagállam egyenértékű szintűnek ismer el, és amely a szakma gyakorlásának megkezdése, illetőleg a szakma gyakorlása tekintetében birtokosának ugyanazokat a jogokat biztosítja, vagy az érintett szakma gyakorlására készít fel.”

11. Az 13. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„13. cikk

Az elismerés feltételei

(1) Ha a fogadó tagállam egy szabályozott szakma gyakorlásának megkezdését vagy gyakorlását meghatározott szakmai képesítés meglétéhez köti, a szóban forgó tagállam illetékes hatósága az adott szakma gyakorlásának megkezdését és gyakorlását a tagállam saját állampolgáira alkalmazottakkal azonos feltételekkel engedélyezi a kérelmezőknek, ha azok rendelkeznek olyan, a 11. cikk szerinti képzettségi tanúsítvánnyal vagy előírt képesítés megszerzését tanúsító okirattal, amelyet egy másik tagállam követel meg ahhoz, hogy területén az adott szakma gyakorlását megkezdhessek, illetőleg azt gyakorolhassák.

A képzettségi tanúsítványokat és az előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratokat minden tagállamban egy, az adott tagállam törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezései alapján kijelölt illetékes hatóság bocsátja ki.

(2) A szakma (1) bekezdésben leírtak szerinti gyakorlásának megkezdését és gyakorlását az olyan kérelmező számára is engedélyezni kell, aki ezt a szakmát az elmúlt tíz éven belül egy éven át teljes munkaidőben vagy annak megfelelő időtartamú részdíjsós időben gyakorolta egy, az adott szakmát nem szabályozó másik tagállamban, és aki egy vagy több képzettségi tanúsítvánnyal vagy előírt képesítés megszerzését tanúsító okirattal rendelkezik, amelyet egy, az adott szakmát nem szabályozó másik tagállam bocsátott ki.

A képzettségi tanúsítványnak, illetve az előírt képzés megszerzését tanúsító okiratnak meg kell felelnie a következő feltételeknek:

- a) a tanúsítványt, illetve az okiratot valamelyik tagállamnak az adott tagállam törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseivel összhangban kijelölt illetékes hatósága bocsátotta ki;
- b) a tanúsítvány, illetve az okirat tanúsítja, hogy birtokosát felkészítették a szóban forgó szakma gyakorlására.

Az első albekezdésben említett egyéves szakmai tapasztalatot azonban nem lehet megkövetelni, ha az előírt képzés megszerzését tanúsító okirat, amellyel a kérelmező rendelkezik, szabályozott oktatás és képzés elvégzését igazolja.

(3) A fogadó tagállam a 11. cikk értelmében elfogadja a saját tagállam által tanúsított szintet, valamint az igazolást, amellyel a saját tagállam igazolja, hogy a 11. cikk c) pontjának ii. alpontjában említett képzés megfelel a 11. cikk c) pontjának i. alpontjában előírt szintnek.

(4) E cikk (1) és (2) bekezdésétől és a 14. cikktől eltérve a fogadó tagállam illetékes hatósága a 11. cikk a) pontja alá tartozó képzettségi tanúsítványok birtokosaitól megtagadhatja a szakma gyakorlásának megkezdését és a szakma gyakorlását abban az esetben, ha szakmának a tagállam területén történő gyakorlásához szükséges nemzeti szakmai képzés a 11. cikk e) pontja alá tartozik.”

12. A 14. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 13. cikk nem zárja ki azt, hogy a fogadó tagállam a kérelmezőtől maximum három éves alkalmazkodási időszak letöltését vagy alkalmassági vizsga letételét követelje meg, ha:

- a) a kérelmező által elvégzett képzés a fogadó tagállam által megkövetelt, az előírt képzés megszerzését tanúsító okirat tárgyát képező tantárgyaktól lényegesen eltérő tantárgyakat foglal magában;

- b) a fogadó tagállamban a szabályozott szakma egy vagy több olyan szabályozott szakmai tevékenységet foglal magában, amely a kérelmező saját tagállamában ennek megfelelő szakmában nem létezik, és amelyhez a fogadó tagállamban előírt képzés a kérelmező képzettségi tanúsítványának vagy előírt képzés megszerzését tanúsító okiratának tárgyát képező tantárgyaktól lényegesen eltérő tantárgyakat foglal magában.”;

- b) a (2) bekezdés harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a második albekezdésben említett eltérés nem helyénvaló, vagy nincs összhangban az uniós joggal, az összes szükséges információ megszerzését követő három hónapon belül végrehajtási jogi aktust fogad el, amelyben felkéri az adott tagállamot arra, hogy tartózkodjon a tervezett intézkedés megtételétől. Amennyiben a Bizottság a fenti határidőn belül nem ad választ, az eltérést alkalmazni lehet.”;

- c) a (3) bekezdés a következő albekezdésekkel egészül ki:

„A kérelmező választási jogának a (2) bekezdésben megállapított elvétől eltérve, a fogadó állam előírhatja, hogy vagy alkalmazkodási időszakot kell letölteni vagy alkalmassági vizsgát kell letenni abban az esetben, ha:

- a) a 11. cikk a) pontjában említett szakmai képzéssel rendelkező személy szakmai képesítéseinek elismerését kérelmezi, és a megkövetelt nemzeti szakmai képesítést a 11. cikk c) pontja alá sorolták; vagy

- b) a 11. cikk b) pontjában említett szakmai képzéssel rendelkező személy szakmai képesítéseinek elismerését kérelmezi, és a megkövetelt nemzeti szakmai képesítést a 11. cikk d) vagy e) pontja alá sorolták.

Abban az esetben, ha a 11. cikk a) pontjában említett szakmai képzéssel rendelkező személy szakmai képesítéseinek elismerését kérelmezi, és a megkövetelt nemzeti szakmai képesítést a 11. cikk d) pontja alá sorolták, a fogadó állam előírhatja mind alkalmazkodási időszak letöltését, mind alkalmassági vizsga letételét.”;

d) a (4) és (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az (1) és (5) bekezdés alkalmazásában a „lényegesen eltérő tantárgyak” olyan tantárgyakat jelentenek, amelyek tekintetében az ezekkel kapcsolatos ismeretek, szerzett képességek és készségek a szakma gyakorlásához feltétlenül szükségesek, és amelyek tekintetében a migráns által végzett képzés a tartalom vonatkozásában jelentős eltéréseket mutat a fogadó tagállamban megkövetelt képzéstől.

(5) Az (1) bekezdés alkalmazásánál kellő tekintettel kell lenni az arányosság elvére. Különösen, ha a fogadó tagállam alkalmazkodási időszak letöltését vagy alkalmassági vizsga letételét kívánja megkövetelni a kérelmezőtől, előbb meg kell győződni arról, hogy a kérelmező által bármely tagállambeli vagy harmadik országbeli szakmai tapasztalata során vagy az egész életen át tartó tanulás útján megszerzett, egy illetékes szerv által hivatalosan igazolt ismeretek, képességek és készségek, olyan jellegűek-e, hogy tartalmilag teljesen vagy részben lefedik a (4) bekezdésben említett, lényegesen eltérő tantárgyakat.”;

e) a szöveg a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(6) Az alkalmazkodási időszakot vagy az alkalmassági vizsgát elrendelő határozatot megfelelően indokolni kell. A kérelmezőt különösen az alábbi információkkal kell ellátni:

a) a fogadó tagállam által megkövetelt szakmai képesítési szint, valamint a kérelmező szakmai képesítési szintjének rögzítése a 11. cikkben meghatározott besorolás alapján; valamint

b) a (4) bekezdésben említett lényeges különbségek a tantárgyakat és tartalmakat illetően, és annak okai, amiért ezeket a különbségeket nem lehet a szakmai tapasztalata során vagy az egész életen át tartó tanulás útján megszerzett, egy illetékes szerv által hivatalosan igazolt ismeretekkel, képességekkel és készségekkel ellensúlyozni.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy a kérelmezők a számukra az alkalmazkodási időszakot vagy az alkalmassági vizsgát elrendelő eredeti határozattól számított legkésőbb hat hónapon belül letehessek az 1. cikkben említett alkalmassági vizsgát.”

13. A 15. cikket el kell hagyni.

14. Az 20. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„20. cikk

A IV. mellékletben meghatározott tevékenységek jegyzékeinek kiigazítása

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 57c. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a IV. mellékletben felsorolt azon tevékenységek jegyzékeinek kiigazítására vonatkozóan, amelyek tekintetében a szakmai tapasztalat elismerésére a 16. cikk szerint kerül sor, a IV. mellékletben felsorolt tevékenységek jegyzékeinek naprakészé tétele vagy egyértelművé tétele, különösen pedig körük pontos meghatározása és a tevékenységalapú nomenklátúra területét érintő legújabb fejlemények megfelelő figyelembevétele céljából, feltéve, hogy ez a kiigazítás nem jelenti az egyes kategóriákba sorolt tevékenységek körének szűkítését, és hogy nem kerül sor tevékenységeknek az I., II., III. és IV. mellékletben szereplő jegyzékek közötti áthelyezésére.”

15. A 21. cikk a következőképpen módosul:

a) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A területi korlátozások alá nem eső gyógyszer-tárak esetében, a tagállam a főszabálytól eltérően úgy határozhat, hogy az V. melléklet 5.6.2. pontjában meghatározott, az előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratok jegyzékét nem alkalmazza új, közforgalmú gyógyszer-tár megnyitása esetében. E bekezdés alkalmazásában a három évnél rövidebb ideje működő gyógyszer-tárakat is új gyógyszer-táraknak kell tekinteni.

Ez az eltérés nem alkalmazható olyan gyógyszerészek esetében, akiknek az előírt képesítésük megszerzését a fogadó tagállam illetékes hatóságai már egyéb célból elismerték, és akik az adott tagállamban legalább három egymást követő évben ténylegesen és jogszerűen hivatásos gyógyszerészként tevékenykedtek.”;

b) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Az orvosi, általános ápolói, fogorvosi, állatorvosi, szülésznői, illetve gyógyszerészi szakmai tevékenységek gyakorlásának megkezdését és gyakorlását minden tagállam az V. melléklet 5.1.1., 5.1.2., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. és 5.6.2. pontjában említett, előírt képesítés megszerzését tanúsító okirathoz köti, amely tanúsítja, hogy az érintett szakember a képzése során megszerezte a 24. cikk (3) bekezdésében, a 31. cikk (6) bekezdésében, a 31. cikk (7) bekezdésében, a 34. cikk (3) bekezdésében, a 38. cikk (3) bekezdésében, a 40. cikk (3) bekezdésében, illetve a 44. cikk (3) bekezdésében említett megfelelő ismereteket, képességeket és készségeket.

Az általánosan elismert tudományos és műszaki haladás figyelembevétele érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 57c. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a 24. cikk (3) bekezdésében, a 31. cikk (6) bekezdésében, a 34. cikk (3) bekezdésében, a 38. cikk (3) bekezdésében, a 40. cikk (3) bekezdésében, a 44. cikk (3) bekezdésében és a 46. cikk (4) bekezdésében foglalt ismeretek és készségek naprakésszé tételéről, az érintett szakemberekre közvetlenül vonatkozó uniós jog fejlődésének figyelembevétele céljából.

Az ilyen naprakésszé tétel nem vonhatja maga után a tagállamok azon meglévő, lényeges jogszabályi alapelveinek módosítását, amelyek a képzés tekintetében a szakmák szerkezetére, valamint amelyek a szakma gyakorlásának természetes személyek általi megkezdésére vonatkoznak. Az ilyen naprakésszé tételnek tiszteltben kell tartania, hogy az oktatási rendszerek megszervezése az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 165. cikkének (1) bekezdése értelmében a tagállamok hatáskörébe tartozik.”;

c) a (7) bekezdést el kell hagyni.

16. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„21a. cikk

Bejelentési eljárás

(1) Minden tagállam értesíti a Bizottságot azokról a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekről, amelyeket az e fejezet hatálya alá tartozó szakmák tekintetében előírt képesítések megszerzését tanúsító okiratok kibocsátását illetően elfogad.

A 8. szakaszban említett, előírt képesítés megszerzését tanúsító okirat esetében ezt az értesítést – összhangban az első albekezdéssel – a többi tagállamhoz is el kell juttatni.

(2) Az (1) bekezdésben említett értesítésnek a képzési programok időtartamára és tartalmára vonatkozó információkat is tartalmaznia kell.

(3) Az (1) bekezdésben említett értesítést az IMI-n keresztül kell továbbítani.

(4) A tagállami jogalkotási és közigazgatási fejlemények megfelelő figyelembevétele érdekében, feltéve, hogy az e

cikk (1) bekezdése értelmében értesítés tárgyát képező törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összhangban állnak az e fejezetben meghatározott feltételekkel, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 57c. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el az V. melléklet 5.1.1–5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2., 5.6.2. és 5.7.1. pontjának módosítása céljából, naprakésszé teendő az előírt képesítések megszerzését tanúsító okiratoknak a tagállamok által elfogadott címeit, és adott esetben az előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratot kibocsátó szerv megnevezését, az okiratot kísérő igazolás megnevezését, és a megfelelő szakmai címeiket.

(5) Amennyiben az (1) bekezdés értelmében értesítés tárgyát képező törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések nem állnak összhangban az e fejezetben meghatározott feltételekkel, a Bizottság végrehajtási jogi aktust fogad el az V. melléklet 5.1.1–5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2., 5.6.2. vagy 5.7.1. pontjára vonatkozóan kért módosítás elutasítása céljából.”

17. A 22. cikk a következőképpen módosul:

a) az első bekezdés b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) Az egyes tagállamok saját eljárásaikkal összhangban a folyamatos szakmai fejlődés ösztönzése révén biztosítják, hogy az e cím III. fejezetének hatálya alá tartozó szakmai képesítéssel rendelkező szakemberek ismereteiket, képességeiket és készségeiket naprakésszé tehessék annak érdekében, hogy szakmájukat továbbra is biztonságosan és eredményesen gyakorolják, és lépést tartsanak szakmájuk fejlődésével.”;

b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„A tagállamok 2016. január 18-ig tájékoztatják a Bizottságot az első bekezdés b) pontja értelmében hozott intézkedésekről.”

18. A 24. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az általános orvosi képzésnek összesen legalább öt éves, kiegészítésként az ezzel egyenértékű ECTS-kreditek számával is megadható tanulmányi időszakot kell magában foglalnia, amely legalább 5 500 órányi, egyetem által vagy egyetem felügyelete alatt nyújtott elméleti és gyakorlati képzésből áll.

Azon szakemberek esetében, akik tanulmányaikat 1972. január 1-je előtt kezdték meg, az első albekezdésben említett képzés hat hónapig tartó, teljes idejű, egyetemi szintű és az illetékes hatóságok által felügyelt gyakorlati képzést tartalmazhat.”

19. A 25. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A szakorvosi képzésre történő felvétel feltétele a 24. cikk (2) bekezdésében említett általános orvosi képzési program befejezése és érvényes lezárása, amelynek során a hallgató elsajátította a megfelelő orvostudományi alapismereteket.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A tagállamok nemzeti jogszabályaikban eseti jelleggel alkalmazandó részleges mentesítést adhatnak az V. melléklet 5.1.3. pontjában felsorolt szakorvosi képzések egyes részeinek elvégzése alól, amennyiben az érintett szakember a képzésnek ezen részeit már elvégezte az V. melléklet 5.1.3. pontjában felsorolt valamely szakorvosi képzés keretében, valamint megszerezte a szakorvosi képesítést valamely tagállamban. A tagállamok biztosítják, hogy az általuk adott mentesítés az V. melléklet 5.1.3. pontjában említett szakorvosi képzés legrövidebb időtartamának legfeljebb felére vonatkozzon.

A tagállamok értesítik a Bizottságot és a többi tagállamot az érintett nemzeti jogszabályokról a fentiekben meghatározott részleges mentesítések vonatkozásában.”;

c) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 57c. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el az V. melléklet 5.1.3. pontjában említett képzések minimális időtartamának a tudományos és technikai haladáshoz való hozzáigazítására vonatkozóan.”

20. A 26. cikkben a második bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A nemzeti jogszabályok változásának megfelelő figyelembevétele érdekében és ezen irányelv naprakésszé tétele céljából a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 57c. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el annak érdekében, hogy a tagállamok legalább két ötdében megtalálható új orvostudományi szakterületek felvételre kerüljenek az V. melléklet 5.1.3. pontjába.”

21. A 27. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A tagállamok – annak ellenére, hogy az érintett képzés nem felel meg a 25. cikkben meghatározott valamennyi képzési követelménynek – elismerik az Olaszországban megszerzett és az V. melléklet 5.1.2. és 5.1.3. pontjában felsorolt szakorvosi képesítéseket azon orvosok esetében, akik szakorvosi képzésüket 1983. december 31. után és 1991. január 1. előtt kezdték meg, feltéve, hogy a képesítés megszerzését tanúsító okirathoz csatolják azt az illetékes olaszországi hatóságok által kiállított igazolást, amelynek értelmében az érintett orvos Olaszországban ugyanazon az érintett szakterületen ténylegesen és jogszerűen, az igazolás kiállítását megelőző tíz éven belül legalább hét egymást követő évben szakorvosként tevékenykedett.”

22. A 28. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A háziorvosi szakképzésre történő felvétel feltétele a 24. cikk (2) bekezdésében említett általános orvosi képzés befejezése és érvényes lezárása, amelynek során a hallgató elsajátította a megfelelő orvostudományi alapismereteket.”

23. A 31. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az általános ápolói képzésre történő felvétel feltétele:

a) 12 éves általános és középiskolai oktatás elvégzése, amelyet valamely tagállam illetékes hatósága vagy szerve által kibocsátott oklevél, bizonyítvány vagy egyéb okirat, vagy egy ezzel egyenértékű, az egyetemekre vagy azokkal egyenértékűként elismert felsőoktatási intézményekbe való felvételi vizsga sikeres letételét tanúsító bizonyítvány igazol; vagy

b) legalább tíz éves általános és középiskolai oktatás elvégzése, amit valamely tagállam illetékes hatósága vagy szerve által kibocsátott oklevél, bizonyítvány vagy egyéb okirat, vagy egy ápolóképző intézmény vagy ápolói szakképzési program ezzel egyenértékű felvételi vizsgájának sikeres letételét tanúsító bizonyítvány igazol.”;

b) a (2) bekezdés második és harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 57c. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktus fogadjon el annak érdekében, hogy az V. melléklet 5.2.1. pontjában foglalt jegyzéket módosítani lehessen a tudomány és a technika területén végbement haladáshoz történő hozzáigazítás végett.

A második albekezdésben említett módosítás nem vonhatja maga után a tagállamok azon meglévő, lényeges jogszabályi alapelveinek módosítását, amelyek a képzés tekintetében a szakmák szerkezetére, valamint amelyek a szakma gyakorlásának természetes személyek általi megkezdésére vonatkoznak. E módosításnak tiszteletben kell tartania, hogy az oktatási rendszerek megszervezése az EUMSZ 165. cikkének (1) bekezdése értelmében a tagállamok hatáskörébe tartozik.”;

c) a (3) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Az általános ápolói képzés időtartama összesen legalább három év, amely kiegészítésképpen ezzel egyenértékű ECTS-kreditekben is kifejezhető, és legalább 4 600 óras elméleti képzést és klinikai gyakorlatot foglal magában, amelyen belül az elméleti képzés tartama a teljes képzés minimális időtartamának legalább egyharmadát, a klinikai gyakorlat pedig legalább a felét teszi ki. A tagállamok részleges mentesítést adhatnak azon szakemberek számára, akik képzésének egy része olyan kurzusokon történt, amelyek legalább ezzel egyenértékű szintűek voltak.”;

d) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az elméleti oktatás az ápolói képzés azon része, amelynek keretében a hallgatók megszerzik a (6) és (7) bekezdés szerinti szakmai ismereteket, képességeket és készségeket. A képzést ápolásoktatók és más hozzáértő

személyek tartják, egyetemeken, ezekkel egyenértékűként elismert felsőoktatási intézményekben vagy ápolóképző intézményekben vagy ápolói szakképzési programok keretében.”;

e) az (5) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A klinikai gyakorlat az ápolóképzésnek az a része, amelynek során a hallgatók megtanulják, hogy egy csoport tagjaként és az egészséges vagy beteg emberekkel és/vagy közösséggel közvetlen kapcsolatban, az általuk elsajátított ismeretek, képességek és készségek alapján hogyan szervezzék meg, hogyan végezzék, és hogyan értékeljék az igényelt teljes körű betegápolást. A hallgatók nemcsak azt tanulják meg, hogy hogyan dolgozzanak csoportban, hanem azt is, hogy hogyan vezessenek egy csoportot, és hogyan szervezzék meg egy egészségügyi intézetben vagy a közösségben az általános betegápolói munkát, beleértve egyének és kisebb csoportok egészségügyi oktatását.”;

f) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Az általános ápolóképzésnek biztosítania kell, hogy az érintett szakember megszerezte a következő ismereteket és készségeket:

a) az általános ápolói tevékenységek alapját képező tudományok átfogó ismerete, beleértve az egészséges és beteg személyek alkatának, fiziológiai funkcióinak és viselkedésének, valamint az ember egészségi állapotának, a fizikai és szociális környezete közötti kapcsolatnak a megfelelő megértését;

b) a szakma jellegének és etikájának, valamint az egészségügy és az ápolói tevékenység általános elveinek ismerete;

c) megfelelő klinikai gyakorlat; az ilyen gyakorlatot, amelyet képzési jelentőségére tekintettel kell kiválasztani, szakképzett ápolói személyzet felügyelete alatt és olyan helyen kell megszerezni, ahol a szakképzett ápolói létszám és a berendezések alkalmasak a betegápolásra;

- d) képesség az egészségügyi személyzet gyakorlati képzésében való részvételre és szakmai tapasztalat az ilyen személyzettel végzett munka terén;
- e) az egészségügyi ágazat más szakmáinak képviselőivel való együttműködés terén szerzett tapasztalat.”;
- g) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:
- „(7) Az előírt általános ápolói képesítések igazolják, hogy a szóban forgó szakember képes legalább az alábbi készségek alkalmazására, függetlenül attól, hogy a képzés egyetemen, ezzel egyenértékűként elismert felsőoktatási intézményben vagy ápolóképző intézményben vagy ápolói szakképzési program keretében történt:
- a) a betegek kezelése során a korszerű elméleti és klinikai ismereteket alkalmazva képes önállóan meghatározni a szükséges betegápolást és megtervezni, megszervezni és végrehajtani az ápolást a (6) bekezdés a), b) és c) pontjában foglaltakkal összhangban megszerzett tudás és készségek alapján, a szakma jobb gyakorlása érdekében;
- b) a (6) bekezdés d) és e) pontjával összhangban megszerzett ismeretek és készségek alapján képes munkáját az egészségügyi ágazat más szereplőivel együtt végezni, beleértve a részvételt az egészségügyi személyzet gyakorlati képzésében;
- c) a (6) bekezdés a) és b) pontjával összhangban megszerzett ismeretek és készségek alapján képessé tudja tenni az egyéneket, családokat és csoportokat az egészséges életmód követésére és saját maguk ellátására;
- d) képes azonnali életmentő intézkedések önálló kezdeményezésére, valamint válság- és katasztrófahelyzetekben intézkedések végrehajtására;
- e) képes önállóan tanácsokat, utasításokat és támogatást adni a gondozásra szorulóknak és a hozzájuk kötődő személyek számára;
- f) önállóan képes a betegápolás minőségének biztosítására és értékelésére;
- g) képes az átfogó szakmai kommunikációra és együttműködésre az egészségügyi ágazat más szakterületein dolgozókkal;
- h) képes az ápolás minőségét elemezni saját általános ápolói szakmája gyakorlásának javítása érdekében.”
24. A 33. cikk a következőképpen módosul:
- a) a (2) bekezdést el kell hagyni;
- b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
- „(3) Minden tagállam elismeri azokat az előírt ápolói képesítés megszerzését tanúsító okiratokat, amelyeket:
- a) Lengyelországban a képzést 2004. május 1-je előtt elvégző ápolók részére, a 31. cikkben megállapított képzési minimumkövetelményeknek meg nem felelő képzés nyomán állítottak ki; és
- b) amely, az alábbi jogszabályok valamelyike szerinti különleges továbbképző program keretében szerzett, felsőfokú alapképzési fokozatot tanúsító oklevél igazol:
- i. az ápolói és a szülésznői szakmáról szóló törvény és egyéb jogszabályok módosításáról szóló, 2004. április 20-i törvény (a Lengyel Köztársaság Hivatalos Közlönye, 2004., 92. szám, 885. tétel és 2007. 176. szám 1237. tétel) 11. cikke, és a középiskolai bizonyítvánnyal (záróvizsga – érettségi) rendelkező, az ápolói és szülésznői szakmát oktató egészségügyi líceumban és egészségügyi szakiskolában végzett ápolók és szülésznők képzésének részletes feltételeiről szóló, 2004. május 11-i egészségügyi miniszteri rendelet (a Lengyel Köztársaság Hivatalos Közlönye, 2004., 110. szám, 1170. tétel, és 2010., 65. szám, 420. tétel); vagy
- ii. az ápolói és szülésznői szakmáról szóló, 2011. július 15-i törvény 52.3. cikkének 2. pontja (A Lengyel Köztársaság Hivatalos Közlönye, 2011., 174. szám, 1039. tétel), és a középiskolai bizonyítvánnyal (záróvizsga – érettségi) rendelkező, az ápolói és szülésznői szakmát oktató egészségügyi középiskolában vagy felsőfokú intézményben végzett ápolók és szülésznők felsőoktatási képzésének részletes feltételeiről szóló, 2012. június 14-i egészségügyi miniszteri rendelet (a Lengyel Köztársaság Hivatalos Közlönye, 2012., 770. tétel),

annak ellenőrzése céljából, hogy az érintett ápoló hasonló szintű ismeretekkel és szaktudással rendelkezik-e, mint azok az ápolók, akik az V. melléklet 5.2.2. pontjában Lengyelországra vonatkozóan felsorolt képzéssel rendelkeznek.”

25. A 33a. cikk helyébe az alábbi szöveg lép:

„Az általános ápolói tevékenység folytatására kiadott román képzés tekintetében kizárólag a következő, szerzett jogokra vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni:

Azon tagállamok állampolgárai esetében, akik Romániában végezték el általános ápolói képzésüket, és akik képzése nem felel meg a 31. cikkben meghatározott képzési minimumkövetelményeknek, a tagállamok az általános ápolók számára előírt képzés megszerzésének tanúsítására az alábbi képesítéseket fogadják el elegendő igazolásként, feltéve, hogy az igazoláshoz csatolják azt az igazolást, amelynek értelmében ezen tagállami állampolgárok Romániában ténylegesen és jogszerűen, az igazolás kiállítását megelőző öt éven belül legalább három egymást követő évben általános ápolóként tevékenykedtek, és ennek során a betegek ápolásának megtervezéséért, megszervezéséért és végrehajtásáért teljes körű felelősséggel tartoztak:

- a) Certificat de competență e profesională de asistent medical generalist, școală postliceală típusú intézményben szerzett felsőfokú képzés keretében, igazolva, hogy a képzés 2007. január 1. után kezdődött;
- b) Diplomă de absolvire de asistent medical generalist, rövid távú felsőfokú tanulmányok keretében, igazolva, hogy a képzés 2003. október 1. előtt kezdődött;
- c) Diplomă de licență de asistent medical generalist, hosszú távú felsőfokú tanulmányok keretében, igazolva, hogy a képzés 2003. október 1. előtt kezdődött.”

26. A 34. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A fogorvosi alapképzés összesen legalább ötéves időtartamú – legalább az V. melléklet 5.3.1. pontjában leírt programot tartalmazó – kiegészítésként az ezzel

egyenértékű ECTS-kreditekben is kifejezhető, legalább 5 000 óras teljes idejű elméleti és gyakorlati képzést foglal magában, amelyre egyetemen vagy azzal egyenértékű szintként elismert képzést adó, vagy egyetem felügyelete alatt álló felsőoktatási intézményben kerül sor.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 57c. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el az V. melléklet 5.3.1. pontjában foglalt jegyzék módosításának vonatkozásában, a jegyzéknek a tudományos és technikai haladáshoz való hozzáigazítása érdekében.

A második albekezdésben említett módosítás nem vonhatja maga után a tagállamok azon meglévő, lényeges jogszabályi alapelveinek módosítását, amelyek a képzés tekintetében a szakmák szerkezetére, valamint amelyek a szakma gyakorlásának természetes személyek általi megkezdésére vonatkoznak. E módosításnak tiszteletben kell tartania, hogy az oktatási rendszerek megszervezése az EUMSZ 165. cikkének (1) bekezdése értelmében a tagállamok hatáskörébe tartozik.”

27. A 35. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A fogszakorvosi képzésre történő felvétel feltétele a 34. cikkben említett általános fogorvosi képzés befejezése és érvényes lezárása, vagy a 23. és 37. cikkben említett okiratok megléte.”;

b) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A fogszakorvosi teljes idejű képzés legalább hároméves időtartamú tanulmányokat foglal magában, amelyekre az illetékes hatóságok vagy szervek felügyelete mellett kerül sor. A képzés keretében a fogszakorvosnak készülő fogorvos személyesen vesz részt az érintett intézmény tevékenységében és feladataiban.”;

ii. a harmadik albekezdést el kell hagyni;

c) a szöveg a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 57c. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a (2) bekezdésben említett képzések minimális időtartamának a tudományos és technikai haladáshoz való hozzáigazítására vonatkozóan.

(5) A nemzeti jogszabályok változásának megfelelő figyelembevétele érdekében és az ezen irányelv naprakésszé tétele céljából a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 57c. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el annak érdekében, hogy a tagállamok legalább két ötévesben megtalálható új fogorvostudományi szakterületek felvételre kerüljenek az V. melléklet 5.3.3. pontjába.”

28. A 37. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(3) A tagállamok a fogorvosok előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratait a 21. cikknek megfelelően elismerik, amennyiben a kérelmező képzését 2016. január 18-ig megkezdte.

(4) Minden tagállam elismeri azokat az előírt orvosi képesítés megszerzését tanúsító okiratokat, amelyeket Spanyolországban olyan személyek részére bocsátottak ki, akik orvosi egyetemi képzésüket 1986. január 1. és 1997. december 31. között kezdték meg, és amelyekhez a spanyol illetékes hatóságok által kibocsátott igazolást csatoltak.

Az igazolásnak a következő feltételek teljesülését kell igazolnia:

a) az érintett szakember sikeresen lezárta legalább hároméves, az illetékes spanyol hatóságok által a 34. cikkben említett képzéssel egyenértékűként elismert tanulmányait;

b) az érintett szakember a 36. cikkben említett tevékenységeket Spanyolországban, az igazolás kiállítását megelőző öt év folyamán legalább három egymást követő évben ténylegesen, jogszerűen és főtevékenységként gyakorolta;

c) az érintett szakember a 36. cikkben említett tevékenységeket ugyanolyan feltételek mellett jogosult gyakorolni, illetve ténylegesen, jogszerűen és főtevékenységként ugyanolyan feltételek mellett gyakorolja, mint azok, akik az V. melléklet 5.3.2. pontjában Spanyolország tekintetében felsorolt, előírt képesítés megszerzését tanúsító okirattal rendelkeznek.”

29. A 38. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az állatorvosi képzés összesen legalább ötéves, teljes idejű, elméleti és gyakorlati – legalább az V. melléklet 5.4.1. pontjában leírt tanulmányi programot tartalmazó –, kiegészítésként az ezzel egyenértékű ECTS-kreditek számával is meghatározható tanulmányokból áll, amelyre egyetemen, vagy egyetemivel egyenértékű szintűként elismert képzést adó, illetve egyetem felügyelete alatt álló felsőoktatási intézményben kerül sor.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 57c. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el az V. melléklet 5.4.1. pontjában foglalt jegyzék módosításának vonatkozásában, a jegyzéknek a tudományos és technikai haladáshoz való hozzáigazítása érdekében.

A második albekezdésben említett módosítás nem vonhatja maga után a tagállamok azon meglévő, lényeges jogszabályi alapelveinek módosítását, amelyek a képzés tekintetében a szakmák szerkezetére, valamint amelyek a szakma gyakorlásának természetes személyek általi megkezdésére vonatkoznak. E módosításnak tiszteletben kell tartania, hogy az oktatási rendszerek megszervezése az EUMSZ 165. cikkének (1) bekezdése értelmében a tagállamok hatáskörébe tartozik.”;

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az állatorvosi képzésnek biztosítania kell, hogy az érintett szakember megszerezte a következő ismereteket és készségeket:

a) az állatorvosi tevékenység alapját képező tudományok, valamint az e tevékenységekre vonatkozó uniós jog megfelelő ismerete;

- b) megfelelő ismeretek az állatok felépítéséről és funkcióiról, viselkedéséről és fiziológiai szükségleteiről, valamint a tenyésztésükhöz, táplálásukhoz, jólétükhöz, szaporodásukhoz és higiénájukhoz általában szükséges készségekről és képességekről;
- c) az állatok betegségeinek – akár egyedi, akár csoportos – megelőzéséhez, diagnosztizálásához és kezeléséhez szükséges klinikai, epidemiológiai és analitikai készségek és képességek, ideértve az anesztéziát, az aseptikus sebészetet és a fájdalommentes leölést, valamint az emberekre áttérhető betegségekre vonatkozó speciális ismereteket is;
- d) a preventív gyógyászathoz szükséges megfelelő ismeretek, készségek és képességek, ideértve a vizsgálatokhoz és az igazolások kiállításához szükséges képességeket is;
- e) megfelelő ismeretek az állati takarmányok vagy az emberi fogyasztásra szánt, állati eredetű élelmiszerek előállításával, gyártásával és forgalomba hozatalával kapcsolatos higiénáról és technológiáról, ideértve az e tekintetben bevált módszerek megértéséhez és elmagyarázásához szükséges készségeket és képességeket is;
- f) az állatgyógyászati készítmények felelős és körültekintő használatához szükséges ismeretek, készségek és képességek az állatok kezelése, az élelmiszerlánc biztonságának biztosítása, valamint a környezet védelme érdekében.”

30. A 40. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés harmadik és negyedik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 57c. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el az V. melléklet 5.5.1. pontjában foglalt jegyzék módosításának vonatkozásában, a jegyzéknek a tudományos és technikai haladáshoz való hozzáigazítása érdekében.

A harmadik albekezdésben említett módosítás nem vonhatja maga után a tagállamok azon meglévő, lényeges jogszabályi alapelveinek módosítását, amelyek

a képzés tekintetében a szakmák szerkezetére, valamint amelyek a szakma gyakorlásának természetes személyek általi megkezdésére vonatkoznak. E módosításnak tiszteletben kell tartania, hogy az oktatási rendszerek megszervezése az EUMSZ 165. cikkének (1) bekezdése értelmében a tagállamok hatáskörébe tartozik.”;

- b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A szülésznőképzésre történő felvételt a következő feltételek valamelyikének teljesítéséhez kell kötni:

- a) az I. irány esetében legalább 12 éves általános iskolai és középiskolai oktatás elvégzése vagy egy szülésznőképző intézmény ezzel egyenértékű felvételi vizsgájának sikeres letételét tanúsító bizonyítvány;

- b) a II. irány esetében az V. melléklet 5.2.2. pontjában említett, előírt általános ápolói képesítés megszerzését tanúsító okirat.”;

- c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A szülésznőképzésnek biztosítania kell, hogy az érintett szakember megszerezte a következő ismereteket és készségeket:

- a) a szülésznői tevékenységek alapját képező tudományok alapos ismerete, különösen a szülésznői tevékenység, a szülészet és a nőgyógyászat terén;

- b) a szakmai etika és a szakma gyakorlására vonatkozó jogi szabályozás megfelelő ismerete;

- c) megfelelő általános orvosi ismeretek (biológiai funkciók, anatómia és élettan), a gyógyszerteran megfelelő ismerete a szülészet és az újszülött-ellátás terén, valamint az ember egészségi állapota, fizikai és szociális környezete, illetve viselkedése közötti kapcsolat ismerete;

- d) erre engedéllyel rendelkező intézményekben szerzett megfelelő klinikai gyakorlat, amelynek alapján a szülésznő önállóan és saját felelősségére, a szükséges mértékben és a patológiás helyzetek kivételével képes lefolytatni a terhesség gondozást, erre engedéllyel rendelkező intézményekben levezetni a szülést és annak következményeit, felügyelni a vajudást és a szülést, a szülés utáni ellátást, valamint az orvos megérkezéséig az újszülötteken újraélesztést végezni;

e) az egészségügyi személyzet képzésének megfelelő ismerete és tapasztalat az ilyen személyzettel végzett munka terén.”

31. A 41. cikkben az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az V. melléklet 5.5.2. pontjában említett, előírt szülésznői képesítés megszerzését tanúsító okiratokat a 21. cikk alapján feltétel nélkül el kell ismerni, amennyiben a következő kritériumok valamelyikének megfelelnek:

- a) legalább hároméves, teljes idejű szülésznőképzés, amely kiegészítésként az ezzel egyenértékű ECTS-kreditek számával is megadható, és amely legalább 4 600 órányi elméleti és gyakorlati képzésből áll, és a minimális időtartam legalább egyharmada klinikai gyakorlatból áll;
- b) legalább kétéves és legalább 3 600 órányi képzést tartalmazó, kiegészítésként az ezzel egyenértékű ECTS-kreditek számával is megadható, teljes idejű szülésznőképzés, amelynek feltétele az V. melléklet 5.2.2. pontjában említett, előírt általános ápolói képesítés megszerzését tanúsító okirat megléte;
- c) legalább 18 hónapos és legalább 3 000 órányi képzésből álló, kiegészítésképpen az ezzel egyenértékű ECTS-kreditek számával is megadható, teljes idejű szülésznőképzés, amelynek feltétele az V. melléklet 5.2.2. pontjában említett, előírt általános ápolói képesítés megszerzését tanúsító okirat megléte, és amelyet olyan egyéves szakmai tapasztalat követett, amelyről a (2) bekezdéssel összhangban igazolást bocsátottak ki.”

32. A 43. cikk a következőképpen módosul:

a) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az előírt szülésznői képesítés megszerzését tanúsító okiratokat a tagállamok feltétel nélkül elismerik olyan esetekben, amelyekben a kérelmező a képzést 2016. január 18. előtt kezdte meg, és a képzésre történő felvétel feltétele az I. irány esetében a tíz éves általános és középiskolai vagy ennek megfelelő szintű oktatás elvégzése, a II. irány esetében pedig egy általános ápolói képzésnek az V. melléklet 5.2.2 pontja szerinti, előírt képesítés megszerzését tanúsító okirattal igazolt befejezése.”;

b) a (3) bekezdést el kell hagyni;

c) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Minden tagállam elismeri azokat az előírt szülésznői képesítés megszerzését tanúsító okiratokat, amelyeket

- a) Lengyelországban a képzést 2004. május 1-je előtt elvégző szülésznők részére, a 40. cikkben megállapított képzési minimumkövetelményeknek meg nem felelő képzés nyomán bocsátottak ki, és
- b) amely, az alábbi jogszabályok valamelyike szerinti különleges továbbképző program keretében szerzett, felsőfokú alapképzési fokozatot tanúsító oklevél igazol:
 - i. az ápolói és a szülésznői szakmáról szóló törvény és egyéb jogszabályok módosításáról szóló, 2004. április 20-i törvény (a Lengyel Köztársaság Hivatalos Közlönye, 2004., 92. szám, 885. tétel és 2007. 176. szám, 1237. tétel) 11. cikke, és a középiskolai bizonyítvánnyal (záróvizsga – érettségi) rendelkező, az ápolói és szülésznői szakmát oktató egészségügyi líceumban és egészségügyi szakiskolában végzett ápolók és szülésznők képzésének részletes feltételeiről szóló, 2004. május 11-i egészségügyi miniszteri rendelet (a Lengyel Köztársaság Hivatalos Közlönye, 2004., 110. szám, 1170. tétel és 2010., 65. szám, 420. tétel); vagy
 - ii. az ápolói és szülésznői szakmáról szóló, 2011. július 15-i törvény 53.3. cikke (a Lengyel Köztársaság Hivatalos Közlönye 2011., 174. szám, 1039. tétel) és a középiskolai bizonyítvánnyal (záróvizsga – érettségi) rendelkező, az ápolói és szülésznői szakmát oktató egészségügyi középiskolában vagy felsőfokú intézményben végzett ápolók és szülésznők felsőoktatási képzésének részletes feltételeiről szóló, 2012. június 14-i egészségügyi miniszteri rendelet (a Lengyel Köztársaság Hivatalos Közlönye, 2012., 770. tétel),

annak ellenőrzése céljából, hogy az érintett ápoló hasonló szintű ismeretekkel és szaktudással rendelkezik-e, mint azok a szülésszónók, akik az V. melléklet 5.5.2. pontjában Lengyelországra vonatkozóan felsorolt képesítéssel rendelkeznek.”

33. A 44. cikkben a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az előírt gyógyszerészi képesítés megszerzését tanúsító okirat legalább ötéves, kiegészítésképpen az ezzel egyenértékű ECTS-kreditek számával is meghatározható képzés elvégzését tanúsítja, amely legalább a következőket tartalmazza:

- a) négyéves, teljes idejű elméleti és gyakorlati képzés egyetemen, vagy azzal egyenértékű szintűként elismert, illetve egyetem felügyelete alatt álló felsőoktatási intézményben;
- b) az elméleti és gyakorlati képzés alatt, vagy annak végén hathónapos gyakorlat közforgalmú gyógyszertárban vagy kórházban az adott kórház gyógyszerészeti osztályának felügyelete alatt.

Az ebben a bekezdésben említett képzési ciklusnak legalább az V. melléklet 5.6.1. pontjában leírt programot tartalmaznia kell. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 57c. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az V. melléklet 5.6.1. pontjában foglalt jegyzék módosításának vonatkozásában, a jegyzéknek a tudományos és technikai haladáshoz, többek között a gyógyszerészeti gyakorlat fejlődéséhez való hozzájárítása érdekében.

A második albekezdésben említett módosítás nem vonhatja maga után a tagállamok azon meglévő, lényeges jogszabályi alapelveinek módosítását, amelyek a képzés tekintetében a szakmák szerkezetére, valamint amelyek a szakma gyakorlásának természetes személyek általi megkezdésére vonatkoznak. E módosításnak tiszteletben kell tartania, hogy az oktatási rendszerek megszervezése az EUMSZ 165. cikkének (1) bekezdése értelmében a tagállamok hatáskörébe tartozik.”

34. A 45. cikkben a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok biztosítják, hogy az előírt, egyetemi szintű vagy azzal egyenértékűnek elismert, a 44. cikk szerinti előírásoknak megfelelő gyógyszerészi képesítés megszerzését tanúsító okirattal rendelkező személyeknek – szükség szerint a kiegészítő szakmai tapasztalat követelményére is figyelemmel – módjuk legyen legalább a következő tevékenységek gyakorlását megkezdeni, és e tevékenységeket gyakorolni:

- a) gyógyszerek gyógyszerformájának elkészítése;
- b) gyógyszerek gyártása és vizsgálata;
- c) gyógyszerek tesztelése e célra szolgáló laboratóriumban;
- d) gyógyszerek tárolása, tartósítása és nagykereskedelmi elosztása;
- e) biztonságos és hatékony, megfelelő minőségű gyógyszerek beszerzése, készítése, tesztelése, tárolása, forgalmazása és kiadása közforgalmú gyógyszertárakban;
- f) biztonságos és hatékony, megfelelő minőségű gyógyszerek készítése, tesztelése, tárolása és kiadása kórházakban;
- g) tájékoztatás és tanácsadás nyújtása a gyógyszerekre, többek között megfelelő használatukra vonatkozóan;
- h) jelentéstétel a gyógyszerkészítmények mellékhatásairól az illetékes hatóságok felé;
- i) az önmagukat gyógyszerező betegek személyre szabott figyelemmel kísérése;
- j) hozzájárulás a helyi vagy nemzeti közegészségügyi kampányokhoz.”

35. A 46. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„46. cikk

Építész mérnökök képzése

(1) Az építész mérnöki képzés a következőkből áll:

- a) összesen legalább ötéves, teljes idejű, egyetemen vagy azzal egyenértékű oktatási intézményben végzett, sikeres egyetemi szintű vizsgával lezárt tanulmányok; vagy

b) négy évnél nem rövidebb, teljes idejű, egyetemen vagy azzal egyenértékű oktatási intézményben végzett, sikeres egyetemi szintű vizsgával lezárt tanulmányok, és kétéves, bizonyítvánnyal igazolt szakmai gyakorlat a (4) bekezdésben foglaltaknak megfelelően.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott tanulmányok fő elemét az építészetnek kell képeznie. A tanulmányokban egyensúlyt kell fenntartani az építészeti képzés elméleti és gyakorlati vonatkozásai között, valamint biztosítani kell legalább a következő ismeretek, képességek és készségek elsajátítását:

a) az esztétikai és műszaki követelményeket is kielégítő építészeti tervek elkészítésének képessége;

b) az építészettörténet és az építészeti elméletek, valamint a kapcsolódó művészetek, technológiák és tudományok megfelelő ismerete;

c) az építészeti tervezés minőségére ható képzőművészetek ismerete;

d) a várostervezés és a tervezés megfelelő ismerete, a tervezési folyamathoz szükséges képességek megléte;

e) az emberek és épületek, az épületek és a környezet közötti kapcsolat ismerete, valamint annak a szükség-szerűségnek a megértése, hogy az épületeket és a közöttük lévő teret az emberi igényekhez és léptékekhez kell igazítani;

f) az építészmérnöki szakma és az építészmérnök társadalmon belüli szerepének megértése, különösen a társadalmi tényezőket figyelembe vevő előzetes tervek készítésében;

g) a tervezési projektekhez szükséges vizsgálati módszerek és a vázlatkészítés ismerete;

h) a szerkezettervezés és az épülettervezéssel kapcsolatos építési és műszaki problémák megértése;

i) a fizikai problémák és technológiák, valamint az épületek funkcióinak ismerete, hogy azokban a fenntartható fejlődés keretében kényelmes és az éghajlat elleni védelmet biztosító belső feltételeket lehessen teremteni;

j) a szükséges tervezési szakértelem, amely kielégíti a felhasználók igényeit a költségtényezők és az építési előírások szabta keretek között;

k) azon iparágak, szervezetek, szabályozások és eljárások megfelelő ismerete, amelyek szerepet játszanak a tervezést követő kivitelezésben, valamint a tervek általános tervbe történő foglalásában.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben meghatározott egyetemi képzés években kifejezett időtartama kiegészítésként az ezzel egyenértékű ECTS-kreditek számával is meghatározható.

(4) Az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott szakmai gyakorlatra kizárólag a tanulmányok első három évének lezárása után kerülhet sor. A szakmai gyakorlatból legalább egy évnél a (2) bekezdésben említett tanulmányok során elsajátított ismereteken, készségeken és képességeken kell alapulnia. E célból a szakmai gyakorlatot a saját tagállam illetékes hatósága által kiadott engedéllyel rendelkező személy vagy szerv felügyelete alatt kell elvégezni. E felügyelt szakmai gyakorlatra bármely országban sor kerülhet. A szakmai gyakorlatot a saját tagállam illetékes hatósága értékeli.”

36. A 47. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„47. cikk

Eltérések az építészmérnöki képzés feltételeitől

A 46. cikktől eltérve, a következőket szintén a 21. cikknek megfelelőként kell elismerni: szociális fejlesztő programok vagy nem teljes idejű egyetemi tanulmányok részét képező képzés, amely megfelel a 46. cikk (2) bekezdésében említett

követelményeknek, ha ezt az igazolja, hogy olyan szakember, aki legalább hét évet dolgozott az építészet területén egy építészmérnök vagy egy építész iroda felügyelete mellett, sikeres építészmérnöki vizsgát tett. A vizsgának egyetemi szintűnek kell lennie, és egyenértékűnek kell lennie a 46. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett záróvizsgálattal.”

37. A 49. cikk a következőképpen módosul:

a) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdés az V. mellékletben felsorolt előírt építészmérnöki képesítések megszerzését tanúsító okirat esetében is alkalmazandó, amennyiben a képzés 2016. január 18. előtt kezdődött.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az építészmérnöki szakmai tevékenység megkezdése és gyakorlása tekintetében az alábbi igazolásokat saját területén valamennyi tagállam a maga által kiállított, előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratokkal egyenértékűnek ismeri el: az 1985. augusztus 5-én létező és legkésőbb 2014. január 17-én megkezdett, a német szövetségi köztársaságbeli „Fachhochschulen” (szakfőiskolák) által nyújtott, a 46. cikk (2) bekezdésében foglalt követelményeknek megfelelő és az adott tagállamban az „építészmérnök” szakmai cím használatával a 48. cikkben meghatározott tevékenységek gyakorlásának megkezdésére jogosító hároméves képzés lezárásának igazolása, amennyiben a képzést követően az a Német Szövetségi Köztársaságban az érintett szakember négyéves szakmai tapasztalatot szerzett, amit azon illetékes hatóság igazolásával kell alátámasztani, amelynek nyilvántartásában az ezen irányelv rendelkezéseit érvényesíteni kívánó építészmérnök neve szerepel.”

38. A III. cím a következő fejezettel egészül ki:

„IIIA. fejezet

A közös képzési elvek alapján történő, feltétel nélküli elismerés

49a. cikk

Közös képzési keret

(1) E cikk alkalmazásában a »közös képzési keret« az ismeretek, képességek és készségek valamely szakma

gyakorlásához minimálisan szükséges összességét jelenti. A közös képzési keret nem helyettesíti a nemzeti képzési programokat, kivéve, ha valamely tagállam nemzeti jogában másként rendelkezik. A valamely szakmát szabályozó tagállamokban az adott szakma megkezdésének és gyakorlásának céljára az említett képzési keret alapján megszerzett szakmai képesítéseket tanúsító okiratoknak saját területén ugyanazt a joghatást biztosítja, mint a saját maga által kibocsátott előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratoknak, amennyiben a képzési keret megfelel a (2) bekezdésben foglalt feltételeknek.

(2) A közös képzési keret megfelel a következő feltételeknek:

a) a közös képzési keret több szakember számára teszi lehetővé a tagállamok közötti mobilitást;

b) a közös képzési keret tárgyát képező szakmát szabályozzák, vagy a szakmára irányuló oktatást és képzést a tagállamok legalább egyharmadában szabályozzák;

c) a tudás, a képességek és a készségek közösen meghatározott összessége a tagállamok legalább egyharmadának oktatási és képzési rendszereiben előírt tudást, képességeket és készségeket egyesíti; nincs jelentősége annak, hogy a mindenkori tudást, képességeket és készségeket a tagállamokban általános egyetemi vagy főiskolai képzés vagy pedig szakképzés keretében szereztek-e meg;

d) a közös képzési keret az európai képesítési keretrendszer szintjein alapul, az egész életen át tartó tanulásra vonatkozó európai képesítési keretrendszer létrehozásáról szóló, 2008. április 23-i európai parlamenti és tanácsi ajánlás (*) II. mellékletében meghatározottak szerint;

e) az érintett szakma nem tartozik másik közös képzési keret hatálya alá, és nem tartozik a III. fejezet III. címe szerinti, feltétel nélküli elismerés körébe;

f) a közös képzési keret átlátható szabályozási eljárás keretében, olyan tagállamokat képviselő érintett érdekelttek részvételével határozták meg, amelyekben a szakma nincs szabályozva;

g) a közös képzési keret valamennyi tagállam állampolgárai számára lehetővé teszi a szakmai képesítések e képzési kereten belüli megszerzését anélkül, hogy ennek előfeltétele lenne a valamely szakmai szervezetben fennálló tagság vagy az említett szervezet nyilvántartásába történő felvétel.

(3) Az uniós szintű reprezentatív szakmai szervezetek, valamint összességében a tagállamok legalább egyharmadát képviselő nemzeti szakmai szervezetek vagy illetékes hatóságok javaslatokat nyújthatnak be a Bizottsághoz a (2) bekezdésben meghatározott feltételeknek megfelelő közös képzési keretekre vonatkozóan.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 57c. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el egy adott szakmára vonatkozó közös képzési keret e cikk (2) bekezdésében meghatározott feltételek alapján történő meghatározására vonatkozóan.

(5) Az egyes tagállamok saját területükön mentesülnek a (4) bekezdésben meghatározott közös képzési keret bevezetésének kötelezettsége, valamint az e közös képzési keretnek megfelelően szerzett szakmai képesítések feltétel nélküli elismerésének kötelezettsége alól, amennyiben az alábbi feltételek valamelyike teljesül:

- a) területükön nincs olyan oktatási vagy képzési intézmény, amely az érintett szakmára irányuló képzést nyújt;
- b) a közös képzési keret bevezetése hátrányosan érintené oktatási és szakképzési rendszerük megszervezését;
- c) a közös képzési keret és a területükön előírt képzés között jelentős különbségek vannak, ami súlyos kockázatokat hordoz a közrendre, a közbiztonságra, a közegészségre vagy a szolgáltatások igénybevevőinek biztonságára vagy a környezet védelmére nézve.

(6) A tagállamok a (4) bekezdésben meghatározott felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálybalépésétől számított hat hónapon belül tájékoztatják a Bizottságot és a többi tagállamot:

a) a közös képzési keretnek megfelelő nemzeti képesítésekről és adott esetben a nemzeti szakmai címeokről; vagy

b) az (5) bekezdés szerinti bármely mentesség igénybevételeiről, arra vonatkozó indokolás mellett, hogy mely, e bekezdésben foglalt feltételek teljesültek. Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a tagállam e feltételek valamelyikének teljesülésére vonatkozóan nem nyújtott be indokolást vagy az indokolás nem elegendő, három hónapon belül további pontosítást kérhet. A tagállamnak e kérésre három hónapon belül kell válaszolnia.

A Bizottság végrehajtási jogi aktust fogadhat el azon nemzeti szakmai képesítések és nemzeti szakmai címek jegyzékéről, amelyek a (4) bekezdéssel összhangban elfogadott közös képzési keret értelmében feltétel nélküli elismerésben részesülnek.

(7) E cikk a szakirányú képzésekre is alkalmazandó, amennyiben e szakirányú képzések olyan szakmai tevékenységeket érintenek, amelyek megkezdését és gyakorlását a tagállamok szabályozzák, és amennyiben a III. cím III. fejezete értelmében az adott szakma feltétel nélküli elismerés hatálya alá tartozik, a szakirányú képzés viszont nem.

49b. cikk

Közös képzési vizsgák

(1) E cikk alkalmazásában közös képzési vizsga a részt vevő tagállamokban rendelkezésre álló, valamely meghatározott szakmai képesítéssel rendelkezők számára fenntartott, egységesített alkalmassági vizsga. Egy ilyen vizsga letétele az érintett szakmai képesítést valamely tagállamban megszerző személyt feljogosítja arra, hogy szakmáját bármely érintett fogadó tagállamban az adott államban szakmai képesítést szerzőkéivel megegyező feltételek mellett gyakorolja.

(2) A közös képzési vizsga megfelel a következő feltételeknek:

a) a közös képzési vizsga több szakember számára teszi lehetővé a tagállamok közötti mobilitást;

b) a közös képzési vizsga tárgyát képező szakmát szabályozzák, vagy a szakmára irányuló oktatást és képzést a tagállamok legalább egyharmadában szabályozzák;

c) a közös képzési vizsgát átlátható szabályozási eljárás keretében, olyan tagállamok érintett érdekeltjeinek részvételével készítették el, amelyekben a szakma nincs szabályozva;

d) a közös képzési vizsga valamennyi tagállam állampolgárai számára lehetővé teszi az említett vizsgán való részvételt és közös képzési vizsgák tagállamokban történő szervezését anélkül, hogy ennek előfeltétele lenne a valamely szakmai szervezetben fennálló tagság vagy az említett szervezet nyilvántartásába történő felvétel.

(3) Az uniós szintű reprezentatív szakmai szervezetek, valamint összességében a tagállamok legalább egyharmadát képviselő nemzeti szakmai szervezetek vagy illetékes hatóságok javaslatokat nyújthatnak be a Bizottságnak a (2) bekezdésben meghatározott feltételeknek megfelelő közös képzési vizsgákra vonatkozóan.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 57c. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a közös képzési vizsgák tartalmának, valamint a vizsgán való részvételre és a vizsga letételére vonatkozó feltételeknek a meghatározására vonatkozóan.

(5) Az egyes tagállamok saját területükön mentesülnek a (4) bekezdésben meghatározott közös képzési vizsga megszervezésének kötelezettsége, valamint az ezen közös képzési vizsgát letévő szakembereknek nyújtandó feltétel nélküli elismerés kötelezettsége alól, amennyiben az alábbi feltételek valamelyike teljesül:

a) az érintett szakmát területükön nem szabályozzák;

b) a közös képzési vizsga tartalma nem mérsékli kellő mértékben a területükön jelentős, a közegészséget vagy a szolgáltatások igénybevevőinek biztonságát érintő, súlyos kockázatokat;

c) a közös képzési vizsga tartalma a nemzeti előírásokhoz viszonyítva a szakma gyakorlása megkezdésének vonzerejét jelentős mértékben csökkentené.

(6) A tagállamok a (4) bekezdésben meghatározott felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálybalépésétől számított

hat hónapon belül tájékoztatják a Bizottságot és a többi tagállamot:

a) az ilyen vizsgák megszervezéséhez rendelkezésre álló kapacitásról; vagy

b) az (5) bekezdés szerinti bármely mentesség igénybevételelől, arra vonatkozó indokolás mellett, hogy mely, e bekezdésben foglalt feltételek teljesültek. Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a tagállam e feltételek valamelyikének teljesülésére vonatkozóan nem nyújtott be indokolást vagy az indokolás nem elegendő, három hónapon belül további pontosítást kérhet. A tagállamnak e kérésre három hónapon belül kell válaszolnia.

A Bizottság végrehajtási jogi aktust fogadhat el, amelyben felsorolja azokat a tagállamokat, amelyekben a (4) bekezdéssel összhangban elfogadott közös képzési vizsgákat meg kell szervezni, meghatározza a vizsgák naptári évre vonatkozó gyakoriságát és a közös képzési vizsgák tagállamokban való megszervezéséhez szükséges egyéb intézkedéseket.

(*) HL C 111., 2008.5.6., 1. o.”

39. Az 50. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(3a) Alapos kétség esetén a fogadó tagállam kérheti egy másik tagállam illetékes hatóságaitól, hogy igazolják azt, hogy a kérelmezőt nem függesztették fel és nem tiltották el szakmájának gyakorlásától a kérelmező szakmai tevékenységének gyakorlásával összefüggő súlyos szakmai kötelességszegés vagy bűncselekmények elkövetése miatt.

(3b) Az egyes tagállamok illetékes hatóságai közötti, e cikk szerinti információcserére az IMI-n keresztül kerül sor.”

40. Az 52. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) A tagállam nem biztosíthatja a szakmai cím használatát valamely szakmai képzés birtokosai számára abban az esetben, ha elmulasztotta a Bizottság és a többi tagállam tájékoztatását az adott szövetség vagy szervezet elismeréséről a 3. cikk (2) bekezdésének megfelelően.”

41. Az 53. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„53. cikk

Nyelvek ismerete

(1) A szakmai képesítések elismerésének hatálya alá tartozó szakembereknek a szakma fogadó tagállamban történő gyakorlásához szükséges nyelvismerettel kell rendelkezniük.

(2) A tagállam biztosítja, hogy az (1) bekezdés szerinti kötelezettségnek való megfelelés ellenőrzése céljából az illetékes hatóság által vagy annak felügyelete alatt elvégzett ellenőrzés a fogadó tagállam egy hivatalos nyelvének vagy a fogadó tagállam egy – egyben az Unió hivatalos nyelvének is minősülő – közigazgatási nyelvének ismeretére korlátozódjék.

(3) A (2) bekezdéssel összhangban végzett ellenőrzéseket akkor lehet előírni, ha a szakma gyakorlása kihatással lehet a betegek biztonságára. Más szakmák esetében ellenőrzéseket csak a szakember által folytatni kívánt szakmai tevékenység tekintetében elégséges nyelvismerete vonatkozásában fennálló komoly és valós kétségek esetén lehet előírni.

Az ellenőrzéseket kizárólag az európai szakmai kártya 4d. cikk szerinti kiállítására, illetve adott esetben a szakmai képzés elismerése után lehet elvégezni.

(4) A nyelvismeret ellenőrzésének arányban kell állnia a folytatni kívánt tevékenységgel. Az érintett szakember jogosult az ilyen ellenőrzés ellen a nemzeti jognak megfelelően jogorvoslati kérelmet benyújtani.”

42. A IV. cím a következő cikkel egészül ki:

„55a. cikk

A szakmai gyakorlat elismerése

(1) Amennyiben a saját tagállamban valamely szabályozott szakma gyakorlásának megkezdése szakmai gyakorlat elvégzéséhez van kötve, a saját tagállam a szabályozott szakma gyakorlására vonatkozó engedély iránti kérelem elbírálása során elismeri a valamely más tagállamban elvégzett szakmai gyakorlatokat – feltéve, hogy a szakmai

gyakorlat összhangban áll a (2) bekezdésben meghatározott, közzétett iránymutatásokkal –, továbbá a harmadik országban elvégzett szakmai gyakorlatokat figyelembe veszi. Mindazonáltal a tagállamok a szakmai gyakorlat külföldön elvégezhető részének időtartamát a nemzeti jogszabályaik útján ésszerű mértékben korlátozhatják.

(2) A szakmai gyakorlat elismerése nem helyettesíti a szakma gyakorlásának megkezdésére való jogosultság megszerzéséhez szükséges vizsga letételére vonatkozó előírásokat. Az illetékes tagállamok iránymutatásokat tesznek közzé a valamely más tagállamban vagy harmadik országban elvégzett szakmai gyakorlatok megszervezésére és elismerésére, különösen a szakmai gyakorlatot felügyelő személy szerepére vonatkozóan.”

43. Az V. cím címe helyébe a következő szöveg lép:

„V. CÍM:

KÖZIGAZGATÁSI EGYÜTTMŰKÖDÉS ÉS AZ ÁLLAMPOLGÁROKKAL SZEMBENI VÉGREHAJTÁSI FELELŐSÉG”

44. Az 56. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdésben az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A saját tagállam és a fogadó tagállam illetékes hatóságai információt cserélnek azokról a fegyelmi eljárásokról, büntetőjogi szankciókról, illetve egyéb, jelentős súlyú, konkrét körülményekről, amelyek az ezen irányelv alapján gyakorolt tevékenységek tekintetében várhatóan következményekkel járnak. Ennek során tiszteltben tartják a 95/46/EK és a 2002/58/EK irányelvben foglalt, a személyes adatok védelmére vonatkozó szabályokat.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az (1) és (2) bekezdés alkalmazásában az illetékes hatóságok az IMI-t alkalmazzák.”;

c) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az (1) bekezdésben említett illetékes hatóságok tevékenységei tekintetében minden tagállam kijelöl egy koordinátort, és erről a többi tagállamot és a Bizottságot tájékoztatja.

A koordinátorok feladatai a következők:

- a) ezen irányelv egységes alkalmazásának elősegítése;
- b) az ezen irányelv alkalmazása szempontjából fontos információk gyűjtése, így például arra vonatkozóan, hogy a tagállamokban milyen feltételekkel lehet megkezdeni a szabályozott szakmák gyakorlását;
- c) a közös képzési keretekre és közös képzési vizsgákra vonatkozó javaslatok vizsgálata;
- d) az információk és bevált gyakorlatok cseréje a tagállamokon belüli folyamatos szakmai fejlődés optimalizálása érdekében;
- e) a 14. cikkben meghatározott kompenzációs intézkedések alkalmazására vonatkozó információk és bevált gyakorlatok cseréje.

Az e bekezdés b) pontjában meghatározott feladat elvégzése során a koordinátorok igénybe vehetik az 57b. cikkben meghatározott segítségnyújtó központok segítségét.”

45. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„56a. cikk

Riasztási mechanizmus

(1) A tagállam illetékes hatóságai tájékoztatják a többi tagállam illetékes hatóságait azon szakember adatairól, akit a nemzeti hatóságok vagy bíróságok teljes mértékben

vagy részben – akár csak ideiglenesen – korlátoztak az alábbi szakmáknak a tagállam területén történő gyakorlásában, illetve eltiltottak attól:

- a) általános orvos és házi orvos, aki az V. melléklet 5.1.1. és 5.1.4. pontjában említett, előírt képesítés megszerzését tanúsító okirattal rendelkezik;
- b) szakorvos, aki az V. melléklet 5.1.3. pontjában említett szakmai címmel rendelkezik;
- c) általános ápoló, aki az V. melléklet 5.2.2. pontjában említett, előírt képesítés megszerzését tanúsító okirattal rendelkezik;
- d) fogorvos, aki az V. melléklet 5.3.2. pontjában említett képesítés megszerzését tanúsító okirattal rendelkezik;
- e) fogszakorvos, aki az V. melléklet 5.3.3. pontjában említett, előírt képesítés megszerzését tanúsító okirattal rendelkezik;
- f) állatorvos, aki az V. melléklet 5.4.2. pontjában említett, előírt képesítés megszerzését tanúsító okirattal rendelkezik;
- g) szülésznő, aki az V. melléklet 5.5.2. pontjában említett, előírt képesítés megszerzését tanúsító okirattal rendelkezik;
- h) gyógyszerész, aki az V. melléklet 5.6.2. pontjában említett, előírt képesítés megszerzését tanúsító okirattal rendelkezik;
- i) azok a személyek, akik a VII. melléklet 2. pontjában említett olyan igazolásokkal rendelkeznek, amelyek tanúsítják, hogy az igazolás birtokosa elvégzett egy, a 24., 25., 31., 34., 35., 38., 40., illetve a 44. cikkben felsorolt minimális követelményeknek megfelelő képzést, amelynek kezdő időpontja azonban megelőzte az V. melléklet 5.1.3., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. és 5.6.2. pontjában felsorolt képesítések referencia-időpontját;
- j) a 23., 27., 29., 33., 33a., 37., 43. és 43a. cikkben említett, szerzett jogokról szóló igazolások birtokosai;

k) más, a betegek biztonságára kihatással bíró tevékenységeket folytató szakemberek, amennyiben a szakember egy, az adott tagállamban szabályozott szakmát gyakorol;

l) a kiskorúak oktatásához – többek között a gyermekgondozáshoz és a koragyermekkorai neveléshez – kapcsolódó tevékenységeket végző szakemberek, amennyiben a szakember egy, az adott tagállamban szabályozott szakmát gyakorol.

(2) Az illetékes hatóságok az (1) bekezdésben említett adatokat az IMI-n keresztül tett riasztással legkésőbb a szakembert a szakmai tevékenység gyakorlásában korlátozó vagy attól eltiltó határozat elfogadását követő három napon belül továbbítják az IMI-n keresztül. Ezen adatok az alábbiakra korlátozódnak:

a) a szakember személyazonossága;

b) az érintett szakma;

c) a korlátozó vagy eltiltó határozatot meghozó nemzeti hatóság vagy bíróság adatai;

d) a korlátozás vagy az eltiltás hatálya; valamint

e) a korlátozás vagy az eltiltás időbeli hatálya.

(3) Az érintett tagállam illetékes hatóságai legkésőbb a bírósági határozattól számított három napon belül az IMI-n keresztül tett riasztással tájékoztatják valamennyi tagállam illetékes hatóságát azon szakemberek személyazonosságáról, akik ezen irányelv alapján valamely képzés elismerését kérték, és akikről a bíróságok később megállapították, hogy ennek során a szakmai képzésre vonatkozóan hamisított igazoló okiratot használtak fel.

(4) A személyes adatoknak az (1) és (3) bekezdés szerinti információcsere céljából történő feldolgozása a 95/46/EK és

a 2002/58/EK irányelvvel összhangban történik. A személyes adatok Bizottság általi feldolgozása a 45/2001/EK rendelettel összhangban történik.

(5) Az (1) bekezdésben meghatározott korlátozás vagy eltiltás időbeli hatályának lejártá után arról valamennyi tagállam illetékes hatóságát haladéktalanul tájékoztatni kell. E célból azon tagállam illetékes hatósága, amely az (1) bekezdés értelmében a tájékoztatást nyújtja, a lejárt dátumát és e dátum bármely későbbi módosítását is közölni köteles.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy azok a szakemberek, akikkel kapcsolatban más tagállamok riasztást kaptak, magával a riasztással egyidejűleg, írásban értesüljenek a riasztás elrendeléséről szóló határozatról, lehetőséget kapjanak a határozat elleni jogorvoslati kérelem benyújtására a nemzeti jognak megfelelően vagy kérvényezhessék a határozat helyesbítését, igénybe vehessenek jogorvoslatot a más tagállamokhoz eljuttatott téves riasztás által okozott bármilyen kár vonatkozásában; utóbbi esetekben a riasztásról szóló határozatban jelezni kell, hogy a szakember jogorvoslati kérelmet nyújtott be ellene.

(7) A riasztásokra vonatkozó adatok csak addig dolgozhatók fel az IMI-ben, ameddig érvényben vannak. A riasztásokat a visszavonó határozat elfogadásának napjától, illetve az (1) bekezdésben meghatározott eltiltás vagy korlátozás időbeli hatályának lejártától számított három napon belül törölni kell.

(8) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el a riasztási mechanizmus alkalmazásának vonatkozásában. Az említett végrehajtási jogi aktusok rendelkezéseket tartalmaznak a riasztás küldésére vagy fogadására jogosult hatóságok, és a riasztások visszahívása és lezárása, valamint olyan intézkedéseket tartalmaznak, amelyek biztosítják az adatok biztonságos feldolgozását. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 58. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

46. Az 57. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„57. cikk

Az információkhoz való központi online hozzáférés

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az alábbi információk online elérhetők legyenek és rendszeresen aktualizálásra kerüljenek a belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 6. cikkében meghatározott egyablakos ügyintézési pontok által:

a) az összes, egy adott tagállamban szabályozott szakmát tartalmazó jegyzék, amely valamennyi szabályozott szakma esetében feltünteti az illetékes hatóságok, valamint az 57b. cikkben említett segítségnyújtó központok kapcsolattartási adatait;

b) jegyzék, amely tartalmazza azokat a szakmákat, amelyek vonatkozásában az európai szakmai kártya elérhető, az ennek működésével kapcsolatos információkat, ideértve a szakemberek által ezzel összefüggésben fizetendő valamennyi díjat, valamint az európai szakmai kártya kibocsátására jogosult hatóságokat;

c) az összes olyan szakmát tartalmazó jegyzék, amelyre a tagállam a 7. cikk (4) bekezdését alkalmazza nemzeti törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekben;

d) egy a 11. cikk c) pontjának ii. alpontjában említett szabályozott oktatásokat és képzéseket, valamint a speciális rendszerű szakképzéseket tartalmazó jegyzék;

e) a 7., 50., 51. és 53. cikkben említett valamennyi követelmény és eljárás az adott tagállamban szabályozott szakmák vonatkozásában, ideértve az állampolgárok által fizetendő, kapcsolódó díjakat és az illetékes hatóságoknak benyújtandó dokumentumokat;

f) az illetékes hatóságok ezen irányelv alapján elfogadott határozatai ellen a nemzeti törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések alapján benyújtható jogorvoslati kérelem módjára vonatkozó részletes információk.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett tájékoztatásra a felhasználók számára világos és érthető módon kerüljön sor, és hogy a tájékoztatás távolról és elektronikus úton könnyen hozzáférhető, valamint naprakész legyen.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az egyablakos ügyintézési pontokhoz beérkezett tájékoztatás iránti kérélmeket a lehető legrövidebb határidővel megválaszolják.

(4) A tagállamok és a Bizottság kísérő intézkedéseket hoznak annak elősegítésére, hogy az egyablakos ügyintézési pontok az (1) bekezdésben említett információkat az Unió egyéb hivatalos nyelvein is hozzáférhetővé tegyék. Ezek az intézkedések nem érintik a tagállamok területén való nyelvhasználatot érintő tagállami jogszabályokat.

(5) A tagállamok együttműködnek egymással és a Bizottsággal az (1), (2) és (4) bekezdés végrehajtásának céljából.

(*) HL L 376., 2006.12.27., 36. o.”

47. A szöveg a következő cikkekkkel egészül ki:

„57a. cikk

Eljárások elektronikus úton

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az ebben az irányelvben foglalt kérdésekkel kapcsolatos valamennyi követelmény, eljárás és alaki követelmény egyszerűen teljesíthető legyen távolról és elektronikus úton, a megfelelő egyablakos ügyintézési pontokon vagy az érintett illetékes hatóságokon keresztül. Ez nem akadályozza meg a tagállamok illetékes hatóságait abban, hogy indokolt kétségeik esetén és amennyiben az feltétlenül szükséges, egy későbbi szakaszban hiteles másolatokat kérjenek be.

(2) Az (1) bekezdés az alkalmazkodási időszak és az alkalmassági vizsga vonatkozásában nem alkalmazandó.

(3) Olyan esetekben, amelyekben indokolt, hogy a tagállamok az e cikk (1) bekezdésében említett eljárások lebonyolításához az elektronikus aláírásra vonatkozó közösségi keretfeltételekről szóló, 1999. december 13-i 1999/93/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 2. cikkének 2. pontjában meghatározott fokozott biztonságú elektronikus aláírás használatát kérik, a tagállamok az eljárásoknak a belső piaci szolgáltatásokról szóló 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti egyablakos ügyintézési pontokon keresztül elektronikus eszközökkel történő teljesítését lehetővé tevő rendelkezések meghatározásáról szóló, 2009. október 16-i 2009/767/EK bizottsági határozatnak (**) megfelelő elektronikus aláírást fogadják el, valamint gondoskodnak a fokozott biztonságú elektronikus aláírásoknak az illetékes hatóságok által a belső piaci szolgáltatásokról szóló 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv alapján elektronikusan aláírt dokumentumok országhatáron átnyúló feldolgozására vonatkozó minimumkövetelményekről szóló, 2011. február 25-i 2011/130/EU bizottsági határozatban (***) meghatározott formátumban történő feldolgozásához szükséges intézkedések végrehajtásáról.

(4) Valamennyi eljárás a 2006/123/EK irányelv egyablakos ügyintézési pontokra vonatkozó 8. cikkével összhangban kerül végrehajtásra. A 7. cikk (4) bekezdésében és az ezen irányelv 51. cikkében meghatározott eljárási határidő abban az időpontban kezdődik, amikor az állampolgár a kérelmet vagy hiányzó iratot az egyablakos ügyintézési ponthoz vagy közvetlenül az érintett illetékes hatósághoz benyújtja. Az e cikk (1) bekezdésében említett, hiteles másolatra vonatkozó kérés nem tekintendő hiányzó felszólításnak.

57b. cikk

Segítségnyújtó központok

(1) A tagállamok 2016. január 18-ig kijelölik azt a segítségnyújtó központot, amelynek feladata az állampolgárok, valamint a többi tagállam segítségnyújtó központjainak tanácsokkal történő ellátása a szakmai képesítések ezen irányelvben előírt elismerésével, így többek között a szakmákra és e szakmák gyakorlására irányadó nemzeti jogszabályi rendelkezésekkel, köztük a szociális jogszabályokkal és adott esetben az etikai szabályokkal kapcsolatban.

(2) A fogadó tagállamok segítségnyújtó központjai segítik az állampolgárokat az ezen irányelvvel rájuk ruházott jogok érvényesítésében, szükség esetén a saját tagállam segítségnyújtó központjaival, illetékes hatóságaival és egyablakos ügyintézési pontjaival együttműködve.

(3) A saját vagy a fogadó tagállam illetékes hatóságainak kötelessége teljes mértékben együttműködni a fogadó tagállam – és adott esetben a saját tagállam – valamely segítségnyújtó központjával, és a fogadó tagállam segítségnyújtó központjainak kérésére minden vonatkozó tájékoztatást megadni az egyedi esetekkel kapcsolatosan, a 95/46/EK és a 2002/58/EK irányelvvel összhangban álló adatvédelmi szabályoknak megfelelően.

(4) A Bizottság kérésére a segítségnyújtó központok a kérés kézhezvételétől számított két hónapon belül tájékoztatják a Bizottságot a Bizottság által folytatott vizsgálatok vonatkozásában.

57c. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktus fogadjon el.

(2) A Bizottság a 3. cikk (2) bekezdése harmadik albekezdésében, a 20. cikkben, a 21. cikk (6) bekezdésének második albekezdésében, a 21a. cikk (4) bekezdésében, a 25. cikk (5) bekezdésében, a 26. cikk (2) bekezdésében, a 31. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében, a 34. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében, a 35. cikk (4) és (5) bekezdésében, a 38. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében, a 40. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdésében, a 44. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében, a 49a. cikk (4) bekezdésében és a 49b. cikk (4) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása öt éves időtartamra szól 2014. január 17-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az öt éves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal az

egy-egy időtartamok vége előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 3. cikk (2) bekezdése harmadik albekezdésében, a 20. cikkben, a 21. cikk (6) bekezdésének második albekezdésében, a 21a. cikk (4) bekezdésében, a 25. cikk (5) bekezdésében, a 26. cikk (2) bekezdésében, a 31. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében, a 34. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében, a 35. cikk (4) és (5) bekezdésében, a 38. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében, a 40. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdésében, a 44. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében, a 49a. cikk (4) bekezdésében és a 49b. cikk (4) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) A 3. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdése, a 20. cikk, a 21. cikk (6) bekezdésének második albekezdése, a 21a. cikk (4) bekezdése, a 25. cikk (5) bekezdése, a 26. cikk (2) bekezdése, a 31. cikk (2) bekezdésének második albekezdése, a 34. cikk (2) bekezdésének második albekezdése, a 35. cikk (4) és (5) bekezdése, a 38. cikk (1) bekezdésének második albekezdése, a 40. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdése, a 44. cikk (2) bekezdésének második albekezdése, a 49a. cikk (4) bekezdése és a 49b. cikk (4) bekezdése értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

(*) HL L 13., 2000.1.19., 12. o.

(**) HL L 274., 2009.10.20., 36. o.

(***) HL L 53., 2011.2.26., 66. o.”

48. Az 58. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„58. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a szakmai képesítések elismerésével foglalkozó bizottság segíti. E bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.”

49. Az 59. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„59. cikk

Átláthatóság

(1) A tagállamok 2016. január 18-ig értesítik a Bizottságot a nemzeti jogszabályaik szerint jelenleg szabályozott szakmák jegyzékéről, megnevezve az egyes szakmákhoz tartozó tevékenységeket, valamint a szabályozott oktatások és képzések, valamint speciális rendszerű szakképzések 11. cikk c) pontjának ii. alpontjában említett jegyzékéről. Az e jegyzékekben eszközölt bármely változásról a Bizottságot indokolatlan késedelem nélkül értesíteni kell. A Bizottság a szabályozott szakmákat és az egyes szakmák alá tartozó tevékenységek általános leírását tartalmazó, nyilvánosan hozzáférhető adatbázist hoz létre és tart fenn.

(2) A tagállamok 2016. január 18-ig benyújtják a Bizottságnak azon szakmák jegyzékét, amelyek esetében a képesítések a 7. cikk (4) bekezdése értelmében előzetesen ellenőrizni kell. A tagállamok mindegyik szakma esetében külön-külön a Bizottság elé tárják a jegyzékbe való felvételt alátámasztó indokokat.

(3) A tagállamok megvizsgálják, hogy a jogrendszerükben foglalt olyan követelmények, amelyek egy adott képesítés birtokosa számára korlátozzák a szakma gyakorlásának megkezdését vagy a szakma gyakorlását, ideértve a szakmai címek használatát és az ilyen címeken gyakorolt szakmai tevékenységeket (e cikk további részében: »a követelmények«), összhangban vannak-e a következő elvekkel:

a) a követelmények sem közvetlenül, sem közvetve nem jelentenek hátrányos megkülönböztetést az állampolgárság, vagy a lakóhely alapján;

b) a követelményeket a közérdeken alapuló kényszerítő körülményeknek kell alátámasztaniuk;

c) a követelményeknek alkalmasaknak kell lenniük a kitűzött cél elérésének biztosítására, és nem haladhatják meg az adott cél eléréséhez szükséges mértéket.

(4) Az (1) bekezdés a tagállamban a 3. cikk (2) bekezdése értelmében szövetség vagy szervezet által szabályozott szakmákra, valamint az e szövetségek vagy szervezetek tagságával kapcsolatos követelményekre is alkalmazandó.

(5) A tagállamok 2016. január 18-ig tájékoztatják a Bizottságot arról, hogy mely követelményeket kívánják fenntartani, valamint megindokolják, hogy e követelmények véleményük szerint hogyan állnak összhangban a (3) bekezdéssel. A tagállamok – az intézkedés elfogadását követő hat hónapon belül – tájékoztatást nyújtanak az általuk a későbbiek során bevezetett követelményekről, valamint megindokolják, hogy ezek a követelmények véleményük szerint hogyan állnak összhangban a (3) bekezdéssel.

(6) A tagállamok 2016. január 18-ig, majd azt követően két évente jelentést nyújtanak be a Bizottságnak az általuk eltörölt vagy enyhített követelményekről.

(7) A Bizottság továbbítja a (6) bekezdésben említett jelentéseket a többi tagállam számára, amelyek hat hónapon belül közlik az azokkal kapcsolatos észrevételeiket. Ugyanezen hathónapos időszakban a Bizottság konzultációkat folytat az érdekelt felekkel, köztük az érintett szakemberekkel.

(8) A Bizottság a tagállamok által benyújtott információk alapján összefoglaló jelentést nyújt be a szakmai képesítések elismerésével foglalkozó koordinátorcsoport felállításáról szóló, 2007. március 19-i 2007/172/EK bizottsági határozattal (*) létrehozott koordinátorcsoportnak, amely megfogalmazhatja a jelentéssel kapcsolatos észrevételeit.

(9) A Bizottság a (7) és (8) bekezdésben előírt észrevételek figyelembevételével 2017. január 18-ig benyújtja végleges megállapításait az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, adott esetben mellékelve a további kezdeményezésekre vonatkozó javaslatokat is.

(*) HL L 79., 2007.3.20., 38. o.”

50. A 60. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„A 2016. január 18-tól kezdődően meghozott határozatokra vonatkozó, az első albekezdésben említett statisztikai összefoglaló részletes információkat tartalmaz az ezen irányelvvel összhangban meghozott határozatok számának és típusának tekintetében, ideértve az illetékes hatóságok által a 4f. cikkkel összhangban hozott határozatok azon típusait, amelyek valamely szakma részleges gyakorlására vonatkoznak, valamint az ezen irányelv alkalmazásából eredő főbb problémák leírását.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottság 2019. január 18-ig, majd azt követően ötévente jelentést tesz közzé ezen irányelv végrehajtásáról.

Az első ilyen jelentésnek elsősorban az ezen irányelvben bevezetett új elemekre kell összpontosítania és különösen az alábbi kérdéseket kell megvizsgálnia:

- a) az európai szakmai kártya működése;
- b) az ismeretek, képességek és készségek korszerűsítése III. cím III. fejezetének hatálya alá tartozó szakmák esetében, ideértve a 31. cikk (7) bekezdésében említett képességek jegyzékét;
- c) a közös képzési keretek és közös képzési vizsgák működése;
- d) a román törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekben meghatározott és a 33a. cikkben említett, az előírt képzés megszerzését tanúsító okirattal rendelkező személyeknek, valamint a felsőfokú szintű képzés megszerzését tanúsító okirattal rendelkező személyeknek szánt különleges továbbképző program eredményei, annak felmérése céljából, hogy szükséges-e az általános ápolói képzés megszerzését tanúsító román okiratokra alkalmazandó, a szerzett jogokra vonatkozó jelenlegi rendszer felülvizsgálata;

A tagállamok minden szükséges információt biztosítanak e jelentés elkészítéséhez.”

51. A 61. cikkben a második bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Szükség esetén a Bizottság végrehajtási jogi aktust fogad el annak engedélyezésére, hogy az érintett tagállam korlátozott időtartamig eltérhessen a szóban forgó rendelkezéstől.”

52. A II. és a III. mellékletet el kell hagyni.

53. A VII. melléklet 1. pontja a következő ponttal egészül ki:

„g) ha a fogadó tagállam saját állampolgáraitól megköveteli, annak igazolása, hogy az érintettet a szakma

gyakorlásától ideiglenesen vagy véglegesen nem tiltották el, és vele szemben büntetőjogi felelősséget megállapító ítélet nem született.”

2. cikk

Az 1024/2012/EU rendelet módosítása

Az 1024/2012/EU rendelet mellékletének 2. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*): 4a–4e. cikk, 8. cikk, 21a. cikk, 50. cikk, 56. cikk és 56a. cikk.

(*) HL L 255., 2005.9.30., 22. o.”

3. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2016. január 18-ig megfeleljenek.

(2) Bármely tagállam, amely 2014. január 17-én a 2005/36/EK irányelv 40. cikkének (2) bekezdése értelmében az általános és középiskola legalább első tíz évfolyamának elvégzése után biztosítja a szülésznői képzés I. irányára való felvételt, hatályba lépteti az ahhoz szükséges törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseit, hogy az említett irányelv 40. cikkének (2) bekezdése szerinti szülésznői képzésre való felvétel követelményeinek 2020. január 18-ig megfeleljen.

(3) A tagállamok az (1) és (2) bekezdésekben említett intézkedések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

(4) Amikor a tagállamok elfogadják az (1) és (2) bekezdésben említett intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(5) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb intézkedéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

4. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

5. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2013. november 20-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
M. SCHULZ

a Tanács részéről
az elnök
V. LEŠKEVIČIUS

A Bizottság nyilatkozata

Az 57c. cikk (2) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésekor a Bizottság gondoskodik a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő, átlátható és megfelelő továbbításáról, továbbá megfelelő és átlátható konzultációkat folytat le elsősorban az összes tagállam illetékes hatóságainak és szerveinek szakértőivel, szakmai szervezeteivel és oktatási intézményeivel, valamint adott esetben a szociális partnerek szakértőivel.
